

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 639 - Πέμπτη, 7 Απρίλι 2011

1 ΕΥΡΩ

**Νέο εφιαλτικό
πακέτο μέτρων**

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Αύξηση επιτοκίων
από την ΕΚΤ

**Βαθύτερη κρίση
για τον ελληνικό
καπιταλισμό**

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Λιβύη

**Από τη λαϊκή
εξέγερση στην
ιμπεριαλιστική
επέμβαση (1)**

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Νέο ενιαίο μισθολόγιο
των δημοσίων
υπαλλήλων

**Ετοιμάζουν νέο
πετσόκομρα
των μισθών**

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Ανάρτηση τριών
δασικών χαρτών

**Απαρχή του
ξεπατώματος
του δασικού
πλούτου**

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

**Ενας εξεταστικός
εφιάλτης για
την εισαγωγή
σε ΑΕΙ-ΤΕΙ**

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

**Αλήθειες και
ψέματα για τον
πληθωρισμό**

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

**Γιατί δεν νίκησαν
οι 300 (4)**

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

9/4: Τυνησία: Ημέρα μαρτύρων 9/4/1945: Ο Θεόδωρος Πάγκαλος δηλώνει στη δίκη των δοσιλογων «είναι άξιοι της τιμής της πατρίδος» 9/4/1953: Ο υπουργός Συντονισμού Σπύρος Μαρκεζίνης ανακοινώνει υποτίμηση της δραχμής έναντι του δολαρίου (ένα δολάριο προς τριάντα χιλιάδες δραχμές) 9/4/1968: Διακήρυξη Ντούπτσεκ («Ανοιξη της Πράγας») 9/4/1973: Ο «Μαύρος Σεπτεμβρίου» ανατίναζε την ιστορική πρεοβεία στη Λευκωσία 10/4/1870: Γέννηση Λένι 10/4/1989: Εκρήξη μηχανισμού έξω από το διαμέρισμα του αρεοπαγίτη Σαμουήλ (1η Μάρτη) 11/4: Ημέρα κατά της νόσου του Parkinson 11/4/1944: Εκτελούνται πέντε κομμουνιστές ως αντίποινα για δολοφονία δύο χωροφυλάκων (Καισαριανή) 11/4/1944: Συγκρότηση Πολιτικής Επιπροπής Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ) στους Κορυφάδες Ευρυτανίας 11/4/1968: Απόπειρα δολοφονίας Ρούντι Ντούπτσεκ (Βερολίνο) 11/4/1969: Βόμβα στην είσοδο της εφημερίδας «Εστία» (ΔΑ) 11/4/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες εκτελούν δεσμοφύλακα της φυλακής όπου κρατούνται στελέχη της οργάνωσης 11/4/1985: Θάνατος Ενβέρ Χότζα 11/4/1991: Θάνατος Μένιου Κουτσάγιαργα στο ειδικό δικαστήριο 11/4/1994: Ρουκέτα κατά γραφείων της «Alice» και βόμβα στα γραφεία της «Nationale Nederlanden» (17N) 11/4/2005: Νιγηριανός μετανάστης νεκρός στο ΑΤ Λαμίας, θάφτηκε χωρίς ιατροδικαστική εξέταση 12/4/1861: Αρχή του εμφαλίου πολέμου στις ΗΠΑ 12/4/1928: Βομβιστική επίθεση κατά του βασιλιά της Ιταλίας Βίκτωρα Εμποριούλ Γ', δεκαετρά νεκροί, τριάντα τραυματίες, ο ίδιος δεν έπαθε τίποτα 12/4/1945: Ανακήρυξη Λαϊκής Δημοκρατίας Τσεχοσλοβακίας 12/4/1967: Συγκρούσεις απεργών οικοδόμων και αστυνομίας στην Ομόνοια, 75 τραυματίες 12/4/1981: Βίαιες φυλετικές ταραχές στο Λονδίνο, 165 αστυνομικοί τραυματίες, εκαπότ ουλήψεις 13/4/1948: 26 κρατούμενοι νεκροί από το μένος αντεκδίκησης αστυνομικών στις φυλακές της Σπάρτης 13/4/1970: Τέλος δίκης «Δημοκρατικής Αμυνας», ισόβια στον Καράγιαργα, 18 χρόνια στον Μαγκάκη 13/4/1983: Απόπειρα κατά σαουδάραβα πρέσβη με παραγεμένο αυτοκίνητο («Ομάδα Επαναστατικής Λαϊκής Αλληλεγγύης») 14/4/1865: Πυροβολείται ο πρέσβερος των ΗΠΑ Αβραάμ Λίνκολν και πεθαίνει την επόμενη 14/4/1913: Πανεργατική απεργία με αίτημα δικαίωμα ψήφου σε όλους τους πολίτες (Βελγίο) 14/4/1925: Απόπειρα δολοφονίας βασιλιά Βουλγαρίας Μπόρις με βόμβα από μπολοσεβίκους αγρότες, 150 νεκροί 14/4/1930: Αυτοκτονία Βλαντίμιρ Μαργιακόφσκι 14/4/1979: Βόμβες στα γραφεία του ΣΕΒ (ΕΛΑ) 14/4/1986: Εκατό αμερικανικά βομβαρδιστικά σφυροκοπούν για περισσότερο από μία ώρα περιοχές της Λιβύης 15/4/1980: Θάνατος Ζαν-Πολ Σαρτρ 15/4/2007: Βρίσκεται απαγχονισμένος στο κρατήριο του ΑΤ Νέων Λιοσίων ο 20χρονος Λεωνίδας Καλτσάς, αλβανικής καταγωγής.

● «Λιτανείες» χαρακτήρισε τις κινητοποιήσεις των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ο Άλεκος Αλαβάνος ●●● Ωρα, με μεγάλε επαναστάτη ●●● Τος Γενέβαρα στα γεράματα (και με τέτοιο παρελθόν) δε γίνεσαι ●●● Βρε, τον έρμο τον Γιωργάκη, δεν τον παιζει κανένας και ξέπεσε να συνομιλεί μόνο με τον Κουβέλη ●●● Ήταν ο μόνος πολιτικός αρχιγός που πήρε μέρος στο συνέδριο της ΔΗΜΑΡ ●●● Κομιζόντας πρόταση διαλόγου και συνεργασίας ●●● Αυτό δεν είναι πρωτοφανές, όταν μιλάμε για ΠΑΣΟΚ ●●● Πρωτοφανές είναι που η πρόταση δεν απορρίφτηκε από την άλλη πλευρά ●●● Ο Φώτης κρατάει «πόρτα ανοιχτή για το χειμώνα» ●●● Ήταν, βέβαια, και ο Κύρκος στο συνέδριο των «ανανεωτών» ●●● Ομοίος στον όμοιο κι η κοπριά στα λάχανα ●●● Κι επειδή πρώτα βγαίνει η ψυχή και μετά το χούνι, επεφύλαξε και μια Κύρκεια ατάκα για όσους καλούν σε ανυπακό ●●● Ανυπακό κήρυσσε και ο Μουσούλιν! ●●● Πάντοτε μες στην πολιτική αλητεία ●●● Αποκήσαμε δηλυκό Αριστοτέλη Βαλαωρίτη ●●● «Στις βουνοκορφές και σ' απά-

τητα βουνά τα σχολεία μένουν ανοιχτά» ●●● Και το όνομα αυτής Εύη Χριστοφορούπουλου, υφυπουργός Παιδείας στην κυβέρνηση ΓΑΠ ●●● Για να δυμούνται οι παλαιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι, δυμιζουμε την περίπτωση του προδικτατορικού πολιτικού, που έμεινε στην πολιτική ιστορία ως «ο Γαργάλατας», διότι είχε συγγράψει βουκολικό ποίημα που περιείχε τους εξής στίχους ●●● «Κι είχες δυο στήθια άσπρα σαν τα γάλατα/ και μου 'λεγες γαργάλα τα» ●●● Η σήλη προκρύπτει διαγωνισμό με δέμα: «Ποιο προσωνύμιο ταιριάζει στην ηγερία

της σύγχρονης βουκολικής ποίησης Εύη;» ●●● Βραβείο: Και μόνο η αναγραφή του ονόματός σας στη στήλη δα 'πρεπε να σας περιποιεί ιδιαίτερη τιμή ●●● Στείλτε e-mail στο kontra@eksegersi.gr σημειώνοντας «Για το διαγωνισμό των Ριπιών» ●●● Αγριο «κοπάνημα» του Παπακωνσταντίνου και του Χρυσοχοΐδη από το τρίο Τρέμη-Πρετεντέρη-Καψή στο κεντρικό δελτίο του Mega ●●● Τι έγινε, ρε παιδιά, έπεσε κάνας φούρνος; ●●● Οχι, ο κύριος Γιώργος βλέπει ότι 'άλογα δεν τραβάνε καλά το κάρο και ζητά αλλαγή ●●● Σπην αρχαία Ελλάδα τους έλεγματα της Εύης στην πρώτη στήλη της Εποχής της Εβδομάδας ●●● Εχει πάντως μεγάλη πλάκα να βλέπεις τον Παπακωνσταντίνο να φελλίζει μπροστά σε εκείνους που άλλοτε τον λιθάνιζαν ●●● Ο Σόρος ήρθε στην Ελλάδα και συναντήθηκε με τον Παπανδρέου ●●● Πόσο συνηθισμένο είναι ένας πρωθυπουργός να συναντιέται μ' ένα μεγαλοραντίρη; ●●● Και να μην ανακοινώνεται τίποτα για το περιεχόμενο της συνάντησης; ●●● Πόσο δα μας κοστίσουν τα «καλά λόγια» που λέει ο Σόρος για τις δυνατότητες της Ελλάδας να αποπληρώσει τα χρέα της; ●●● Πιστεύει κανείς ότι από το στόμα ανδρών τύπου Σόρος βγαίνουν λέξεις στο τζάμπα; ●●● «Οι Ελληνες σε λίγο δ' ανοίξουν μαντήλι, για να ζητιανεύουν, δήλωσε ο αντιπρόεδρος της τουρκικής κυβέρνησης Μπουλέντ Αρίτς ●●● Κατάλαβες, φίλε μου; ●●● Τον έβαλε, όμως, στη δέση του ο Μιχελάκης της ΝΔ ●●● Οι Πασόκοι είναι τόσο ζαλισμένοι που έχασαν και τα εδνικιστικά αντανακλαστικά τους ●●● Κερατέα VS κερατάδες 10-0 ●

◆ Οπως γράφτηκε στον αστικό Τύπο, ο Παπακωνσταντίνου έστειλε πρόσφατα μια επιστολή στην τρόικα, με την οποία «δίνει» συναδέλφους του υπουργούς και «απαλλάσσει» άλλους. Συγκεκριμένα, «δίνει» τους Κατσέλη, Λοβέρδο, Διαμαντοπούλου, Ρέππη, Σκανδαλίδη και Διαμαντίδη, αναφέροντας ότι δεν παρουσιάσαν ρεαλιστικά σχέδια περικοπής δαπανών και ότι κινούνται εκτός στόχων, ενώ εξαιρεί τους Ραγκούση, Δρούσα και Μπιρμπίλη, αναφέροντας ότι κινούνται εντός στόχων. Αν αληθεύει η ειδηση, τότε σημαίνει πως ο Παπακωνσταντίνου αισθάνεται ότι βρίσκεται υπ' απόμ, γι' αυτό και γλείφει το περιβάλλον Παπανδρέου, μπαίς και τον γλιώσει.

◆ «Αυτό δεν μας λένε τι γίνεται εκεί κάτω! Αυτό δήλωσε ο πρωθυπουργός της Ισπωνίας

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● Η Κ.Π. 420 ευρώ

ας, αναφερόμενος στην περιβόητη εταιρία TEPCO που έχει στην ιδιοκτησία της τη διαχείριση των πυρηνικών εργοστάσιων που έγιναν θρύψαλλα από το σεισμό! Κάθε φορά που συμβαίνει κάτι τραγικό για το λαό, καππαλιστές και αστοί πολιτικοί χωρίζονται σε στρατόπεδο, το καθένα από τα οποία προσπαθεί να αποποιηθεί τις ευθύνες του. Ποιος κατέστησε την TEPCO απόλυτο και ανεξέλεγκτο μονάρχη; Το πολιτικό σύστημα της Ισπωνίας, φυσικά, που λειτουργεί μόνο για να εξασφαλίζει τη δυνατότητα αποκόμισης του μέγιστου κέρδους από τα γιατπωνέζικα μονοπάλια.

◆ Αέρας Χόλιγουντ στο Λονδίνο, μεταδίδουν τα life style

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

απόσπαση στην Αθήνα από Σκόπια και Βουκουρέστι και ανέλαβαν καθήκοντα στα διπλωματικά γραφεία του υπουργού και του αναπληρωτή υπουργού. Εμφανίζονταν, όμως, ακόμα τοποθετημένες σε Σκόπια και Βουκουρέστι και έπαιρναν πρόσθετη ημερήσια απόζημιά στην

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το έλλειμμα, λοιπόν, έχει φτάσει σε ένα σημείο που μπορεί να πει κανείς ότι με βεβαιότητα αυτή τη στιγμή οι προσπάθειες επιτυχάνονται, ο στόχος επιτυχάνεται. Αυτό που βλέπουμε σηγά - σηγά το α' τρίμηνο του 2010 έχουμε και υστέρηση στα έσοδα, αλλά αρχίζει η ύφεση και υποχωρεί. Η ύφεση σηγά - σηγά θα οδηγθεί σε μηδενισμό μέχρι τέλους του χρόνου και θα έχουμε ανάκαμψη του χρόνου.

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ζουν ότι πουλάς υπό πρέση.

Πάνος Παναγιώτου (χρηματιστήριας τεχνικός αναλυτής)

Η απόφαση της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ δημιουργεί καθοδικές πιέσεις στην πιο στοληπτική αιδιολόγηση της Ελλάδας σε βραχυπρόθεσμο με μεσοπρόθεσμο

Fitch

Η σημερινή κατάσταση αποτελεί μια εμπειρία πρωτόγνωρη, που φέρνει τις πολιτικές δυνάμεις εξουσίας μπροστά σε μια άνευ προηγουμένου περιπέτεια, με μια

Νέο εφιαλτικό «πακέτο»

Τη Δευτέρα αφήθη στην Αθήνα το τεχνικό κλιμάκιο της τρόικας (από βδομάδα μάλλον θα έρθουν τα «αφεντικά», οι Τόμσεν, Ντερούζ και Μαζούχ) και έπιασε ομέσως δουλειά στην πλατεία Συντάγματος, όπου τα τσιράκια του Παπακωνσταντίνου τους παρουσίασαν το νέο «πακέτο», που η κυβέρνηση είναι έτοιμη να ανακοινώσει στις 15 Απρίλη.

Η κυβέρνηση πρέπει για φέτος να εξασφαλίσει περισσότερα από 4 δισ. ευρώ, πέραν των αναγραφόμενων στον προϋπολογισμό, προκειμένου να καλύψει τις υπερβάσεις στο έλλειμμα του 2010 και του 2011 (τόσο επιτυχμένη είναι η πολιτική του Μνημόνιου) και να καταστρώσει τον «οδικό χάρτη» για τα 18,5 δισ. του 2012-2014, τα 5 δισ. του 2015 (για να κατέβει το έλειμμα στο 1%) και τα 50 δισ. από τις ιδιωτικοποιήσεις.

Βέβαια, μέχρι το 2015 ποιος ζει ποιος πεθαίνει. Σημασία για τους τροϊκανούς (και το κεφάλαιο) έχουν τα μέτρα που θα εφαρμοστούν άμεσα και θ' αποδώσουν μέχρι τα τέλη του

χρόνου, για να γεμίσουν τα θησαυροφυλάκια τους οι τοκογλύφοι του διεθνούς χρηματοστικού κεφάλαιου. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα όσα διαφέρει ο Παπακωνσταντίνου (για να γίνεται η ψυχολογική προετοιμασία των εργαζόμενων), κυβέρνηση και τρόικα εξετάζουν τα εξής:

◆ Περικοπή ή ολική κατάργηση 980 φοροαπαλλαγών, από την οποία προσδοκούν έσοδα από 3 μέχρι 5 δισ. ευρώ. Σε ό,τι μείνει από τις φοροαπαλλαγές θα εφαρμοστούν εισδοματικά και περιουσιακά κριτήρια. Επισημανθεί η άμεση φορολογία που τηληρώνουν οι εργαζόμενοι.

◆ Δραστική μείωση των αποδοχών των εργαζόμενων στο δημόσιο με το νέο ενισίο μισθολόγιο, που θα εφαρμοστεί από 1.7.2011, με στόχο την εξασφάλιση 1 δισ. ευρώ.

◆ Νέα μείωση αποδοχών των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ. Πλέον, η μισθολογική πολιτική στις ΔΕΚΟ φεύγει από τις διοικήσεις τους και περνάει σε διυπουργική επιτροπή, βάσει διάταξης του υπόψη την οποία προτείνει την εργαζόμενη στην προστασία της Καλλικράτης.

μοσχέδιο για το ΤΠΚΔ.

◆ Αύξηση τημολογίων σε όλες τις ΔΕΚΟ, ώστε σε συνδυασμό με τις μισθολογικές περικοπές να εξασφαλιστεί 1 δισ. ευρώ.

◆ Πετσόκομμα των κοινωνικών και προνοιακών επιδομάτων, τα οποία θα δίνονται βάσει εισοδηματικών και περιουσιακών κριτηρίων.

◆ Μετάταξη του συνόλου σχεδόν των προϊόντων από το μεσαίο συντελεστή ΦΠΑ (11%) στον ανώτερο (23%) και ένταξη και άλλων υπηρεσιών στο καθεστώς ΦΠΑ (και ιστρικές υπηρεσίες).

◆ Άλλαγή του κανόνα προσλήψεων στο δημόσιο από 1/5 σε 1/7, με προοπτική να γίνει 1/10. Ενδέχεται ν' ανακοινωθεί και νέο πάργωμα των προσλήψεων, προκειμένου να ολοκληρωθούν πρώτα οι μετατάξεις προσωπικού από τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων. Ο «Καλλικράτης» εκτός των Δήμων θα επεκταθεί σε σχολεία, ΑΕΙ-ΤΕΙ, νοσοκομεία, στρατόπεδα, μπατσοτμήματα, εφορίες.

Το οικονομικό επιτελείο κα-

μαρώνει ότι έχει ένα ακόμη σπουδαίο χαρτί, που είναι οι κληρονομιές και οι «ορφανοί» τραπεζικοί λογαριασμοί, από τους οποίους μπορεί να εξασφαλιστούν 4 δισ. ευρώ, αλλά η τρόικα δεν εντυπωσιάζεται από τέτοια πιναρτεχνήματα. Απαιτεί μέτρα που αποδίδουν «εδώ και τώρα» και η απόδοσή τους μπορεί να προϋπολογιστεί με καλή προσέγγιση.

Όταν μόνο για το 2011 είναι έτοιμοι να αποφασίσουν αυτό το εφιαλτικό πακέτο μέτρων, μπορούμε να φανταστούμε τι έχει να γίνει τα επόμενα χρόνια, που οι απαιτήσεις θα είναι πολύ μεγαλύτερες. Οταν ψηφίστηκε το Μνημόνιο γράψαμε ότι αυτό είναι κινούμενη άμυνση, δεδομένου ότι η εφαρμογή του θα απαιτεί συνεχώς νέα μέτρα. Πλέον, όμως, έχουμε πάει πέρα από το Μνημόνιο, αφού το αρχικό «πακέτο» των 30 δισ. έχει σχεδόν διπλασιαστεί, χωρίς να υπολογίζουμε τα 50 δισ. από τις ιδιωτικοποιήσεις. Οταν θα γίνει η αναπόφευκτη «αναδιάρθρωση» του χρέους, ο κλοιός θα γίνει θηλιά στο λαιμό μας.

■ Η επιθετική άμυνα του Α. Σαμαρά

Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση. Το παλιό δόγμα εφαρμόζει ο Α. Σαμαράς, καθώς βλέπει να αυξάνονται οι πιέσεις από κεφαλαιοκρατικούς κύκλους, για να περάσει και ο ίδιος στο στρατόπεδο της απόλυτης συναίνεσης και να συμβεί ακόμα και σε συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ. Χωρίς να ερωτηθεί, λοιπόν, διακήρυξε ότι δεν προτίθεται να συγκυβερνήσει με το ΠΑΣΟΚ ούτε να προσχωρήσει στο «μνημονιακό στρατόπεδο». Οριθέτησε έτσι τη ΝΔ και έναντι του κυβερνώντος ΠΑΣΟΚ και έναντι του ΛΑΟΣ και της Μπακογιάννη.

Αρκετοί στη ΝΔ αναρωτήθηκαν τι μόγια τοπίμπησε τον Σαμαρά και έσπευσε να κλείσει ένα θέμα το οποίο ουδείς άνοιξε επίσημα. Οι συνεργάτες του Σαμαρά, όμως, θύμισαν στους αναρωτώμενους βούλευτές τα δημοσιεύματα συγκροτημάτων, όπως αυτό του Αλαφούζου, αλλά και τις δηλώσεις καπιταλιστών, όπως ο πρόεδρος του ΣΕΒ, που ζητούν μια ευρεία συναίνεση ανάμεσα στις αστικές δυνάμεις και επαναφέρουν συνεχώς το σενάριο της ευρείας συγκυβέρνησης. Άλλοι θυμήθηκαν τον Στρος-Καν, ο οποίος μιλώντας στην ελληνική Βουλή είχε απευθυνθεί με προσβλητικό τρόπο προς τους βούλευτές της ΝΔ, συστήνοντάς τους να στηρίξουν το Μνημόνιο.

Έχουμε κι άλλη φορά σημειώσει πως ο Σαμαράς πολιτεύεται και με συνέπεια προς το σύστημα και με πολιτική οδύνεις. Εχει ψηφίσει τα περισσότερα νομοθετήματα της κυβέρνησης, δεν έχει στηρίξει καμιά κινητοποίηση, αλλά παράλληλα αφνίζεται να προσχωρήσει σ' ένα μέτωπο υπέρ του Μνημονίου, όπως έχουν κάνει ο Καρατζαφέρης και η Μπακογιάννη. Καπιταλιστές όπως ο Δασκαλόπουλος και ο Αλαφούζος δεν μπορούν να κατανοήσουν αυτά που κατανοεί ένας αστός πολιτικός σαν τον Σαμαρά. Γ' αυτό και συμπτερίφερονται σαν χούλιγκαν, απαιτώντας από το σύνολο των αστικών πολιτικών δυνάμεων να γίνουν «ένα».

Αν, όμως, οι αστικές πολιτικές δυνάμεις γίνουν «ένα», ο Σαμαράς δε θα υποθηκεύει μόνο το μέλλον του κόμματός του και το προσωπικό του, αλλά θα θέσει σε διακινδύνευση τη σταθερότητα του ίδιου του πολιτικού συστήματος. Αυτό το διακήρυξε από τότε που αρνήθηκε να ψηφίσει το Μνημόνιο: πρέπει να υπάρχει αξιόπιστη αντιπολίτευση, αλλιώς η μόνη αντιπολίτευση θα είναι το πεζοδρόμιο και δεν θα υπάρχει εναλλακτική λύση εξουσίας. Μ' άλλα λόγια, ο Σαμαράς συμπεριφέρεται με περισσότερη υπευθυνότητα έναντι του συστήματος, σε σύγκριση με τον Δασκαλόπουλο, τον Αλαφούζο και άλλους καπιταλιστές, που δε βλέπουν πέρα από τη μύτη τους.

Γιατί, όμως, επανέρχεται στο θέμα; Είτε γιατί γνωρίζει είτε γιατί υποψιάζεται ότι ενόψει του νέου νομοσχέδιου (Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2012-2014, Ιδιωτικοποίησεις, νέο Μνημόνιο) θα ασκηθούν νέες πιέσεις στο κόμμα του και στον ίδιο ν' αλλάξουν πολιτική συμπεριφορά και να προσφέρουν ανοιχτή (και όχι καλυμμένη) στήριξη στην κυβέρνηση. Φοβάται, ακόμη, ότι η ίδια πίεση θα χρησιμοποιηθεί ως μοχλός για να βοηθήσει τον Παπανδρέου να πάει σε εκλογές τον Ιούνη. Μενει, λοιπόν, σταθερός στη γραμμή που έχει χαράξει. Μια γραμμή που παρακόμενο είχε προτείνει τον ίδιο ως «παιδί του λαού» και τη ΝΔ ως «λύση εξουσίας που θα μας βγάλει από την κρίση με ένα άλλο μέγιμα οικονομικής πολιτικής».

■ Στην αναβροχιά καπό είναι και το χαπάζι

Ο μόνος πολιτικός αρχηγός που πήγε στο συνέδριο της ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη και όχι μόλις, αλλά κατέθεσε και πολιτική πρόταση, ήταν ο Παπανδρέου! Πήγε, βέβαια, και η Μπακογιάννη, αλλά αυτή δε λογίζεται ως πολιτικός αρχηγός, αφού η γκρούπα της δεν έχει δοκιμαστεί πολιτικά. Και μόνο η κίνησή του να πάει ο ίδιος και να μη στείλει τον Καρχιμάκη, όπως έκαναν τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα στελνούντας τους γραμματείς τους, δείχνει ότι αισθάνεται απόλυτα απομονωμένος μέσα στο πολιτικό σύστημα και αρπάζεται απ' τι βρέθει μπροστά του.

Ο Παπανδρέου όχι μόνο συμφώνησε με την πρόταση του Κουβέλη για καμπάνια συλλογής υπογραφών σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να πιεστούν η ΕΕ και οι κυβερνήσεις των χωρών μελών της να κλείσουν όλα τα πυρηγικά εργοστάσια (και μόνο το γεγονός ότι η Γαλλία παράγει περισσότερο από το 80% των αναγκών της σε ενέργεια από πυρηγικά εργοστάσια αρκεί για να αγανακτήσουμε μ' αυτό το καλαμπούρι), αλλά καλεσε τη ΔΗΜΑΡ σε ανοιχτό διάλογο με συγκεκριμένη απένταση. Πρόταση που απευθύνθηκε σε ευήκοα ώτα, όπως φάνηκε από την τοποθέτηση Κουβέλη ότι θελει «μια Αριστερά των εναλλακτικών προτάσεων και όχι μια Αριστερά που παραμένει θεατής με τη μορφή του απλού καταγγελτισμού». Είναι, όμως, δυνατόν να πιστεύει ο Παπανδρέου ότι μπορεί ο Κουβέλης ν' αποτελέσει αξιόπιστο δεκανίκι;

ώρα που οι ηγέτες των κρατών-μελών της ΕΕ μιλούν για «οικο

Από τη λαϊκή εξέγερση στην ιμπεριαλιστική επέμβαση (1)

Τελικά τι είναι αυτό που γίνεται στη Λιβύη; Μπορούμε να μιλάμε για μια γνήσια λαϊκή εξέγερση, όπως έγινε σε άλλες χώρες της περιοχής (Τυνησία, Αίγυπτος), έστω κι αν κι εκεί δεν κατόρθωσε να ξεπεράσει τα όρια της εκδίωξης των δικτατόρων που διοικούσαν για δεκαετίες και να θέσει το ζήτημα της εξουσίας στα χέρια των εξεγερμένων; Είναι δάκτυλος της... Άλλα τα... Ή μήπως κάποια «συνωμοσία» για μια καθεστωτική αλλαγή; Οσο κι αν ακούγεται παράξενο, όλα τα παραπάνω εμπειρίχουν στοιχεία αλήθειας, χωρίς όμως καμία από τις παραπάνω ερμηνείες να μπορεί να την αποδώσει στο ακέραιο.

Το ξέσπασμα της εξέγερσης

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν στα μέσα του περισσέμενου Φλεβάρη ήταν από τα κάτω, αποτελώντας συνέχεια του «αραβικού ντόμινο» που ξέσπασε μετά τις εξεγέρσεις σε Τυνησία και Αίγυπτο. Διαδηλωτές επιτίθονταν σε αστυνομικά τμήματα, πυρπολούσαν κυβερνητικά κτίρια, όχι μόνο στη Βεγγάζη αλλά και σε μια σειρά πόλεις, όπως η Ζιντάν στα νοτιοδυτικά, η Ντάρνα στις βόρειες ακτές, η Μισουράτα επίσης στα δυτικά κ.ά. ενώ οι ίδιοις προσπάθειες για συγκρότηση διαδηλώσεων στην πρωτεύουσα Τρίπολη αντιμετωπίστηκαν με ιδιαίτερη βιαιότητα από το στρατό και την αστυνομία και κατατροπώθηκαν εν τη γενέσει τους. Η «διεθνής κοινότητα» παρακολούθουσε απαθής την ανελέητη καταστολή των διαδηλωτών, περιμένοντας είτε την πτώση του Καντάφι και το πέρασμα της εξουσίας σε άλλα καθεστωτικά χέρια, όπως έγινε στην Τυνησία και την Αίγυπτο, είτε τη νίκη του.

Και στις δύο περιπτώσεις τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα δεν αναμένονταν να διαταραχθούν, αφού ο Καντάφι είχε γίνει δικός τους εδώ και χρόνια (από το 2003 είχαν αρθεί οι κυρώσεις από τον ΟΗΕ, αφού ο Καντάφι είχε αποκηρύξει την «τρομοκρατία»), ενώ το πέρασμα της εξουσίας στα χέρια του στρατού, που ίσως ήταν και η πιο ρεαλιστική λύση, δεν υπήρχε περίπτωση να εγκυμονεί κινδύνους. Η εξέγερση όμως κιλιμακώθηκε και η Βεγγάζη (η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της χώρας) έπεισε στα χέρια των εξεγερμένων, οι οποίοι φαίνονταν αντίθετοι σε μια ξένη επέμβαση. Μάλιστα, κάποιοι από αυτούς, από τις πρώτες κιδώσις μέρες είχαν αναρτήσει ένα τεράστιο πανό σε κτίριο της Βεγγάζης με τα λόγια: «Οχι ξένη επέμβαση - Ο λιβυκός λαός μπορεί να τα καταφέρει μόνος του».

Οι αποστάτες του Καντάφι

Ταυτόχρονα, σαν έτοιμα από καιρό, μια σειρά στελέχη του καθεστώτος αποκήρυξαν τον Καντάφι, με πρώτους μια ντουζίνα διπλωμάτες στο εξωτερικό, καθώς και δύο κυβερνητικά στελέχη: τον πρώτην υπουργό Εσωτερικών και επικεφαλής των ειδικών δυνάμεων του Καντάφι, Αμπντέλ Φατάχ Γιουνές Αλ Αμπντί και τον πρώτην υπουργό Δι-

καιοσύνης Μουσταφά Αμπντούλ Τζαλί, ο οποίος από την πρώτη στιγμή τέθηκε επικεφαλής του «Προσωρινού Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου». Πέρα όμως από αυτά τα δύο πρωτοκλασάτα στελέχη, μια σειρά άλλα αικολούθησαν πολύ σύντομα την ίδια πορεία. Οπως στο Τομπρούκ, όπου ο στρατιωτικός διοικητής των ενόπλων δυνάμεων της περιοχής υποστράτηγος Σουλεϊμάν Μαχμούντ απεκάλεσε «τύραννο» τον Καντάφι, δηλώνοντας ότι περνάει πλέον με το μέρος των διαδηλωτών, λίγες μόλις μέρες μετά την έναρξη των διαδηλώσεων.

Η Λιβύη διχοτομείται και η κατάσταση δείχνει να ξεφεύγει από κάθε έλεγχο. Μετά από αρκετές παλινωδίες, ένα μήνα μετά την έναρξη των διαδηλώσεων στη χώρα, ΗΠΑ και ΕΕ, με πρώτη και καλύτερη την Γαλλία (που ήταν η πρώτη που πουλήσε όπλα στον Καντάφι μετά την άρση του εμπάργκο από την ΕΕ), αποφασίζουν ν' αναλάβουν δράση. Η Ρωσία, που απειλεί με βέτο, δεν πραγματοποιεί τις απειλές της και απέχει (μαζί με την Γερμανία) από την ψήφιση του γνωστού ψηφίσματος 1973 στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, που άνοιξε το δρόμο για τις αεροπορικές επιθέσεις.

Και φτάνουμε στο σήμερα, που οι «εξεγερμένοι» φαίνονται ν' αποκτούν εξουσία, στο πρόσωπο όμως κάποιων ανθρώπων που ουδεμία σχέση έχουν με τα λαϊκά στρώματα που διαδηλώνουν στους δρόμους των λιβυκών πόλεων.

Γιάπηδες και τσιράκια

Παρά το γεγονός ότι όλοι οι αναλυτές και δημοσιογράφοι χαρακτηρίζουν τους εξεγερμένους σαν μια «άμορφη μάζα», χωρίς καμία ομοιομορφία, κανείς δεν αναρωτήθηκε πώς συγκροτήθηκε τόσο γρήγορα το «Προσωρινό Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο» από 31 μελή, διεκδικώντας την «ηγεσία» της εξέγερσης.

Το Συμβούλιο κάνει την πρώτη

«πρωθυπουργό» τον 59χρονο Μαχμούντ Τζιμπρίλ, πρώην καθηγητή στο πανεπιστήμιο του Πίτομπουργκ, ο οποίος είχε διατελέσει επικεφαλής προγραμμάτων «διοίκησης και κυβερνητικής διαχείρισης» πολλών ηγετών αραβικών κρατών, όπως η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία, η Λιβύη, τα ΗΑΕ, το Κουβέιτ, η Ιορδανία, το Μπαχρέιν, το Μαρόκο και η Τυνησία, και μη αραβικών, όπως η Τουρκία και η Βρετανία (σύμφωνα με το σύντομο βιογραφικό του που φριγουράρει στην ιστοσελίδα του «Προσωρινού Μεταβατικού Εθνικού Συμβουλίου», <http://ntclibya.org/english/council-members/>). Σύμφωνα με το περιοδικό Spiegel (σε εκτενές άρθρο με τίτλο «Χάος και αβεβαιότητα στην επαναστατική ηγεσία της Λιβύης», που δημοσιεύτηκε το περισσέμενο Σάββατο, 30/3), οι περισσότεροι από τους λιποτάκτες του παλιού καθεστώτος, που πήγαν με την «επανάσταση», «ήταν υπουργοί, πρεσβευτές, στρατιωτικοί διοικητές ή επιχειρηματίες, πολλοί από τους οποίους είχαν δεσμούς με έναν από τους γιούς του Καντάφι, τον Σαΐφ Αλ Ισλάμ. Ολοι είχαν καλές ζωές κάτω από το καθεστώς Καντάφι και τώρα θέλουν να σώσουν ό,τι έχει απασχολήσει».

Ενας απ' αυτούς είναι ο 44χρονος πρώην υπουργός Οικονομικών και μετέπειτα πρεσβευτής της Λιβύης στην Ινδία, ο Αλί Άλ Εσαούΐ, που διορίστηκε υπουργός Εξωτερικών στη νέα «επαναστατική κυβέρνηση», ίσως λόγω των πολύ καλών επαφών του με την Πορτογαλία (όπως επισημαίνει το Spiegel). Ο Εσαούΐ είναι ένας από τους τρεις «ηγέτες» του μεταβατικού Συμβουλίου, το βιογραφικό των οποίων παρουσιάζεται στην ιστο-

σελίδα του. Από εκεί μαθαίνουμε ότι, εκτός από τις κυβερνητικές θέσεις που κατέχει, ήταν και Γενικός Διευθυντής του «προγράμματος επέκτασης διοίκησης» (διοικητικού σεων δηλαδή) από το 2005. Ο δε «υπουργός» Οικονομικών της κυβέρνησης των αντικαθεστωτικών, Αλί Ταρκουνί, με ντοκτορά στα Οικονομικά από το πανεπιστήμιο του Μίτσιγκαν και παντρεμένος με μία δικηγόρο από το γραφείο του αμερικανού υπουργού Δικαιοσύνης, ήταν λέκτορας στο Πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτον, γ' αυτό και «καταλαβαίνει τη δυτική νοοτροπία», όπως επεσήμανε ο εκπρόσωπος των αντικαθεστωτικών στο Ρόιτερς.

Μεταξύ αυτών που μυρίστηκαν «ψητό» και επέστρεψαν στη Λιβύη ήταν και ο Χαλίφα Χίφτερ, ο πάλαι ποτέ ανώτατος στρατιωτικός διοικητής των δυνάμεων του Καντάφι, όπως πολεμούσε στη Τσαντ στα τέλη της δεκαετίας του '80. Ο Χίφτερ ήρθε σε σύγκρουση με τον Καντάφι και την κοπάνησε από τη Λιβύη στις αρχές της δεκαετίας του '90, για τις ΗΠΑ, όπου έκτοτε ζούσε στη πρόστια της Ουάσινγκτον. Ο Χίφτερ διορίστηκε στην ηγεσία του στρατού των «παναστατών», υπό τις διαταργές όμως του Γιουνές (εδώ φαίνεται να υπήρξε και μια κόντρα μεταξύ τους, ως προς το ποιος θα έχει την εξουσία, όμως αυτό είναι το λιγότερο που πρέπει να μας απασχολήσει).

Αυτό που είναι σημαντικό και φαίνεται ξεκάθαρα από τα παραπάνω, είναι ότι το «Προσωρινό Μεταβατικό Εθνικό Συμβούλιο» και όλοι αυτοί που φέρονται σαν «ηγέτες των ανταρτών» δεν είναι παρά πουλημένα τομάρια που το μόνο που τα ενδιαφέρει είναι να γλύψουν το κοκαλάκι της εξουσίας υπό τη σκέπη της οποίων ισχυρών προστατών. Γ' αυτό και δίνουν γην και ύδωρ στους σταυροφόρους της «αντιτρομοκρατίας», πρόγμα που φαίνεται ανάγλυφα από τη δήλωση που εξέδωσαν την προηγούμενη βδομάδα (30/3) στη Βεγγάζη.

Στο επόμενο: Δήλωση υποτογής στους υπερπόντιους προστάτες. Ο ρόλος των μυστικών υπηρεσιών (CIA κ.ά.) και ο φόβος της Αλ Κάιντα.

Τσιράκια του πρέσβη

Συνεχίζονται οι αποκαλύψεις εγγράφων του WikiLeaks από την «Καθημερινή», όμως, ακόμη και το ίδιο το συγκρότημα Αλαφούζου δεν επιδιώκει να δημιουργήσει πολιτικό θρύρω με το περιεχόμενο των εγγράφων. Βλέπετε, η συγκυρία είναι τέτοια που δεν πρέπει να τρωθεί το κύρος των δυο μεγάλων αστικών κομμάτων εξουσίας και των στελεχών τους που διετέλεσαν, διατελούν και θα διατελέσουν υπουργοί. Δεν είναι και λίγο να φαίνεται πως όλοι αυτοί, που δείχνουν σκληρούς και αγέρωχοι έναντι του ελληνικού λαού, συμπεριφέρονται σαν τσιράκια του εκάστοτε αμερικανού πρέσβη, στον οποίο δίνουν αναφορά για τα πάντα.

■ Αίγυπτος

Ζωντανό το πνεύμα της εξέγερσης

100.000 περίπου διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Αλ – Τζαζίρα», στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου την 1η Απριλίου, αφηφώντας το νόμο που απαγορεύει τις συγκεντρώσεις, με κεντρικό σύνθημα «Σώστε την επανάσταση». Ήταν η πρώτη μεγάλη διαδήλωση από τις 9 Μαρτίου που ο στρατός εκκένωσε βίαια την πλατεία από τους διαδηλωτές και από τις 20 Μαρτίου, που το υπουργικό συμβούλιο απαγόρευσε τις απεργίες, τις διαδηλώσεις και τις κάθε μορφής διαμαρτυρίες που διακόπτουν τη λειτουργία των ιδιωτικών και δημόσιων επιχειρήσεων ή έχουν επιπτώσεις με οποιοδήποτε τρόπο στην οικονομία, επισείοντας βαριά χρηματικά πρόστιμα (έως 84.000 δολάρια) και φυλάκιση έως ενός έτους για όποιον υποκινεί, οργανώνει ή συμμετέχει σε τέτοιες κινητοποιήσεις.

Τα αιτήματα των διαδηλωτών, εκτός από την κατάργηση του προαναφερόμενου νόμου, είναι η άμεση διάλυση όλων των τοπικών κυβερνητικών συμβουλίων, η άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, η διάλυση του κόμματος του Χόσνι Μουμπάρακ, του Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος, η απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων και η κατάργηση των στρατιωτικών δικαστηρίων για τους πλίτες, η ποινική δίωξη του Μουμπάρακ και τριάνταν στενών συνεργατών του. Οι διαδηλωτές έδωσαν προθεσμία μιας βδομάδας στην κυβέρνηση για να ικανοποιήσει τα αιτήματα αυτά, διαφορετικά προειδοποιήσαν ότι θα κλιμακώσουν τις

κινητοποιήσεις. Ηδη μέσω του διαδικτύου οργανώνεται νέα μεγάλη διαδήλωση για τις 8 Απριλίου, που έχει οριστεί ως «Παρασκευή της Επαναστατικής Νομιμότητας», γιατί, όπως εξηγούν οι διοργανώτες της κινητοποίησης, «η επανάσταση έχει καταστήσει παράνομα όλα τα σύμβολα του παλιού καθεστώτος και μόνο ο λαός μπορεί να αποφασίσει τι είναι παράνομο και τι δεν είναι».

Αξίζει να σημειωθεί ότι στη μεγάλη διαδήλωση της 1ης Απριλίου συμμετείχαν όλα τα κόμματα και οι πολιτικές, κοινωνικές και νεολαίστικες συλλογικότητες της αντιπολίτευσης, οργανώσεις για τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα και ανεξάρτητες συνδικαλιστικές οργανώσεις, με εξαίρεση τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, η ηγεσία της οποίας αρνήθηκε να πάρει μέρος με το επιχείρημα ότι πρέπει να δοθεί στην κυβέρνηση και στη στρατιωτική ηγεσία περίοδος χάριτος για

να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τα αιτήματα της εξέγερσης.

Σε μια προσπάθεια να αποτρέψει την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, δύο μέρες πριν από τη διαδήλωση της 1ης Απριλίου, η κυβέρνηση αντικατέστησε διευθυντικά στελέχη στα ΜΜΕ, που συνδέονται με το καθεστώς Μουμπάρακ, και απαγόρευσε την έξοδο από τη χώρα στους τρεις στενούς συνεργάτες του Μουμπάρακ που κατηγορούνται για διαφθορά, χωρίς όμως να παγώσει τα περιουσιακά τους στοιχεία, ενώ μια μέρα μετά τη μεγάλη διαδήλωση ανακοίνωσε ότι θα επανεξετάσει το νόμο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων και των απεργιών.

Καταστολή από το στρατό και στρατιωτικά δικαστήρια

Χιλιάδες άνθρωποι έχουν συλληφθεί και έχουν παραπεμφθεί από τον αιγυπτιακό στρατό σε στρατιωτικά δικαστήρια από τότε που

ανέλαβε τον έλεγχο της χώρας, όπως καταγγέλλουν ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα και δικηγόροι.

Στις βδομάδες που ακολούθησαν την παραίτηση του Χόσνι Μουμπάρακ στις 11 Φεβρουαρίου, αλλά ακόμη και στη διάρκεια της εξέγερσης, επειδή η Κρατική Ασφάλεια και η αστυνομία ήταν στο στόχαστρο των διαδηλωτών και η δράση τους είχε αναγκαστικά περιοριστεί, το ρόλο τους ανέλαβε σε σημαντικό βαθμό ο στρατός, χρησιμοποιώντας πολλές από τις πρακτικές τους.

«Έχουμε μια άλλη μάχη μπροστά μας με το στρατό. Μεγάλο κομμάτι του στρατού είναι ακόμη με το παλιό καθεστώς. Εχουν οικονομικά συμφέροντα στο παλιό καθεστώς. Δεν θα επιτρέψουν να πέσει εύκολα» δήλωσε η Μόνα Σέιρ, ακτιβίστρια από το Νομικό Κέντρο Χίσαμ Μουμπάρακ, το οποίο ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η ίδια μαζί με τη μητέρα της συμμετείχε τον περασμένο μήνα σε μια διαδήλωση στο κέντρο του Καΐρου, που διαλύθηκε βίαια από το στρατό. Μπροστά στα μάτια της, στρατιώτες συνελαβαν και χτυπούσαν βάνυασα ένα διαδηλωτή και όταν αυτή διαμαρτυρήθηκε τον άφροσαν να φύγει αιμόφυρτο. Ομως αργότερα την ίδια μέρα τον συνέλαβαν πάλι και τον παρέπεμψαν να δικαστεί από στρατιωτικό δικαστήριο, από το οποίο καταδικάστηκε, ύστερα από τριλεπτή διαδικασία, σε φυλάκιση πέντε χρόνων, με την κατηγορία ότι επιτέθηκε σε αξιωματικό ενώρα υπηρεσίας και ότι παραβίασε

την απαγόρευση κυκλοφορίας, παρόλο που συνελήφθη ώρες πριν από την απαγόρευση κυκλοφορίας.

Οταν η Μόνα Σέιρ αρχισε να ερευνά την υπόθεση αυτή, με τη βοήθεια δικηγόρων του Νομικού Κέντρου, ανακάλυψε ότι τουλάχιστον 5.000 άνθρωποι έχουν συλληφθεί και δικαστεί από στρατιωτικά δικαστήρια από τότε που ο Μουμπάρακ διέλυσε την κυβέρνηση και κατέβασε το στρατό στους δρόμους στις 28 Ιανουαρίου. Οπως καταγγέλλουν ακτιβιστές, δικηγόροι και κρατούμενοι που αποφυλακίστηκαν, οι στρατιώτες χτυπούσαν διαδηλωτές, τους συνελάμβαναν και τους παρέπεμπταν σε στρατιωτικά δικαστήρια με την κατηγορία ότι κρατούσαν κοντάρια, μαχαίρια, ότι παραβίασαν την απαγόρευση κυκλοφορίας ή πετούσαν βόμβες μολότοφ. Οι ποινές κυμαίνονταν από 3 μήνες μέχρι ισόβια. Ανάμεσα σ' αυτούς που καταδικάστηκαν είναι τουλάχιστον 25 ανήλικοι.

Στο μεταξύ, από το υπουργείο Υγείας ανακοινώθηκε ότι, με βάση τα στοιχεία που έχουν δοθεί από τα νοσοκομεία και τις υπηρεσίες όπου κατατίθενται τα πιστοποιητικά θανάτου, ο αριθμός των νεκρών της εξέγερσης έχει φτάσει στους 840 και των τραυματών στους 6.467. Ο φόρος αίματος που πλήρωσαν οι εξεγερμένοι είναι πολύ βαρύς και δυσανάλογος με τις παραχωρήσεις μέχρι στιγμής της στρατιωτικής γενιάς, που προσπαθεί να διαστώσει το πιστοποιητικό δικαστήριο, ύστερα από την ίδια μέρα τον συνέλαβαν πάλι και τον παρέπεμψαν να δικαστεί από στρατιωτικό δικαστήριο, ύστερα από το οποίο καταδικάστηκε, ύστερα από τριλεπτή διαδικασία, σε φυλάκιση πέντε χρόνων, με την κατηγορία ότι επιτέθηκε σε αξιωματικό ενώρα υπηρεσίας και ότι παραβίασε

■ Υεμένη

Συνεχίζεται το λουτρό αίματος

Τουλάχιστον 110 είναι μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές οι νεκροί διαδηλωτές στην Υεμένη, χωρίς ωστόσο οι σφαίρες του καθεστώτος Σάλεχ να μπορούν να σταματήσουν ή να τεριορίσουν τις διαδηλώσεις, που συνεχίζονται καθημερινά με την ίδια αποφασιστικότητα και μαζικότητα.

Στις 3 Απριλίου, τραυματίστηκαν περισσότεροι από 600 διαδηλωτές, όταν η αστυνομία, χρησιμοποιώντας δακρυγόνα και πυροβολιώντας πάνω από τα κεφάλια των διαδηλωτών, επιχείρησε να διαλύσει καθηστική συγκέντρωση πλατείας της πόλης Ταϊζ στη νότια Υεμένη.

Στην ίδια πόλη, στις 4 Απριλίου, 15 διαδηλωτές έπεσαν νεκροί και 30 τραυματίστηκαν, όταν στρατιώτες από

κοντινές στέγες άνοιξαν πυρ εναντίον χιλιάδων διαδηλωτών που κατευθύνονταν προς την πλατεία Ελευθερίας, όπου έχουν κατασκηνώσει εκατοντάδες διαδηλωτές. Την ίδια μέρα, τουλάχιστον 6 αικόμη διαδηλωτές έχασαν τη ζωή τους και 300 περίπου τραυματίστηκαν στο λιμάνι Χουντάντια της Ερυθράς Θάλασσας, όταν στρατιώτες και ελεύθεροι σκοπευτές έριξαν δακρυγόνα και προγραμμάτικά πυρά για να σταματήσουν την πορεία που κατευθύνονταν προς ένα προεδρικό παλάτι.

Στις 5 Απριλίου, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν ξανά στους δρόμους της πόλης Ταϊζ και βρέθηκαν αντιμέτωποι με εκατοντάδες διαδηλωτές της αστυνομίας και

της Ασφάλειας, που άνοιξαν πυρ εναντίον για να τους διαλύσουν.

Ο Λευκός Οίκος, βλέποντας ότι οι σφαίρες του καθεστώτος δεν μπορούν να κα-

ταστείλουν τη λαϊκή εξέγερση και τα περιθώρια για να παραμείνει στην εξουσία ο εκλεκτός του Αλί Σάλεχ έχουν στενέψει απελπιστικά. Οτι μεγάλο μέρος της νότιας Υεμένης (τρεις επαρχίες) έχουν

περάσει υπό τον έλεγχο ενόπλων του Νότιου Κινήματος και του ισλαμικού κινήματος και η βόρεια επαρχία Σάοντα έχει περάσει υπό τον έλεγχο των ανταρτών Χούθι. Οπι η αναμέτρηση ανάμεσα στο στρατόπεδο της αντιπολίτευσης, στο οποίο έχουν προσχωρήσει, εκτός των άλλων, πολλοί φύλαρχοι και ανώτατοι αξιωματικοί με

Δεν υπάρχουν περιθώρια

Καθώς πλησιάζουμε προς τη μέρα που η κυβέρνηση θα δώσει στη δημοσιότητα το τρίπλο πακέτο (συμπλωματικά μέτρα για το 2011 – μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα 2012-2014 – πρόγραμμα ιδιωτικοποίσεων), άρχισε πάλι ο ψυχολογικός πόλεμος, με τη γνωστή μέθοδο των διαρροών. Και μόνο η ταύτιση των δημοσιευμάτων του αστικού Τύπου δείχνει ότι αυτά δεν αποτελούν αποκυήματα φαντασίας κάποιων δημοσιογράφων, αλλά γραμμή που διοχετεύεται από το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης, το οποίο κατά τα άλλα προβαίνει σε χλιαρές διαψεύσεις.

Αρκεί να αναφερθούμε μόνο στα πρόσθετα μέτρα του 2011 για να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει διέξοδος από την πολιτική της σκληρής λιτότητας και της «κινεζοποίησης» της εργατικής τάξης. Τρεις μόλις μίνες μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού, ανακάλυψαν ότι αυτός εμπεριέχει «ρίσκα», τα οποία πρέπει να καλυφθούν με ένα πρόσθετο πακέτο 1,8 δισ. ευρώ. Ενώ μας διαβεβαίωναν (ο Παπακωνσταντίνου, μάλιστα, κουνούσε αυστηρά το δάχτυλο σε όποιον υποστήριζε το αντίθετο) ότι το έλλειμμα του 2010 είναι 9,6% και τέρμα, τώρα το ανεβάζουν κατά μια ακόμη μονάδα, που σημαίνει ένα ακόμη πακέτο πάνω από 2,3 δισ. ευρώ για το 2011. Αν προσθέσουμε και το πρόσθετο πακέτο που θα απαιτηθεί, λόγω της αύξησης των επιποκίων δανεισμού που ετοιμάζει η ΕΚΤ, θα διαπιστώσουμε ότι τα πρόσθετα μέτρα σχεδόν διπλασιάζουν αυτά που είχαν ανακοινωθεί με τον προϋπολογισμό!

Αυτά για το 2011. Βάλτε τα 18,5 δισ. της περιόδου 2012-2014, τα 5 δισ. του 2015 (για να μειωθεί το έλλειμμα στο 1%, όπως προβλέπει το Μνημόνιο) και τα 50 δισ. από τις ιδιωτικοποίσεις, πάρτε υπόψη σας τα πρόσθετα πακέτα που θα απαιτηθούν για να καλυφθούν οι αποκλίσεις από το πρόγραμμα, που θα υπάρξουν στο μέλλον, και θα καταλάβετε όχι μόνο ότι «τα νούμερα δεν βγαίνουν» (γι' αυτό και θα υπάρξει «αναδιάρθρωση» του χρέους), αλλά, κυρίως, ότι αυτά τα νούμερα αποτελούν ένα σχέδιο για τη λεπλασία της χώρας και τη μετατροπή των εργαζόμενων σε κούλπες. Μιλάμε για την ισοπέδωση των πάντων.

Είναι φανερό ότι δεν υπάρχουν περιθώρια αναμονής. Οσο καθυστερεί ο γενικός ξεσποκωμός τόσο αποθρασύνονται οι δυνάμεις του κεφάλαιου και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι, που σχεδιάζουν πλέον λες και απέναντί τους υπάρχουν δούλοι και όχι μισθωτοί εργάτες.

Ομως, ακόμα κι αυτός ο ξεσποκωμός, που μπορεί να ωριμάσει και χωρίς καμιά οργάνωση από τα πάνω, φαντάζει σήμερα σαν όνειρο, επειδή απουσιάζει ακόμη και η στοιχειώδης πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, που άγεται και φέρεται κάτω από ξένες σημαίες. Αυτό είναι το μεγάλο καθήκον των πημερών, που πρέπει να συνειδητοποιήσουν πρώτοι οι πρωτοπόροι εργάτες.

Απολύτη κάστο η ΓΣΕΕ; Δεν είναι δυνατόν!

■ Απατεωνίσκος

Όταν σε ξεμπροστιάζει ακόμα και ο Πρετεντέρης, αποκαλώντας σε, εμμέσως πλήν σαφώς, πολιτικό απατέωνα, σημαίνει ότι έχεις φτάσει στο έσχατο σκαλί, μετά από το οποίο υπάρχει μόνο ο δρόμος της εξόδου από την κυβέρνηση. Ο Γ. Παπακωνσταντίνου το αισθάνεται πλέον ότι πλησιάζει η ώρα του, γι' αυτό και άρχισε να κάνει ακόμα και έκτακτες τηλεφωνικές παρεμβάσεις σε δελτία ειδήσεων τηλεοπτικών σταθμών. Από μια τέτοια παρέμβασή του στο κεντρικό δελτίο του Mega (30.3.11) είναι ο διάλογος που ακολουθεί, όπου ο Πρετεντέρας τον κάνει σκόνη και τον αναγκάζει να δώσει μια αμήχανη απάντηση, ίσα-ίσα για να ξεφύγει από τη δύσκολη δέση:

«Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Πρέπει να συμφωνούμε τουλάχιστον στα στοιχειώδη. Όταν είχατε έρθει στο δελτίο ειδήσεων του Μέγκυα πριν 4-5 μήνες, που εγώ επέμενα ότι το έλλειμμα δα είναι διψήφιο το 2010, μου λέγατε ότι το έλλειμμα σε καμία περίπτωση δεν δα είναι πάνω από 9,6%. Τώρα πάμε σε 10,5%, δεν ξέρατε τότε τι συνέβη; Πώς πέσατε έξω;

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Εχετε, φαίνεται, στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής που δεν έχουμε οι υπόλοιποι. Εγώ πάντως, δα περιμένω να ακούσω τα νούμερα της ΕΛΣΤΑΤ, να δούμε πού ακριβώς δα καθίσει το έλλειμμα. Σας δυμίζω, πέρυσι, η ύφεση ήταν ελαφρά χειρότερη από, ότι είχε υπολογιστεί κι αυτό έχει επιπλέσεις σε μια σειρά από πράγματα. Να περιμένουμε να δούμε πού δα είναι τελικά το έλλειμμα του 2010».

ΥΓ: Μετά από το ξεβράκωμα που του έκανε ο Πρετεντέρας και από δημοσιεύματα σε εφημερίδες που μιλούν για έλλειμμα πάνω από 10%, ο Παπακωνσταντίνου εξέδωσε ένα λακωνικό δελτίο Τύπου για να πει ότι δεν πρόκειται να σχολιάσει κανένα δημοσίευμα για το έλλειμμα, μέχρι να διοδούν στη δημοσιότητα τα στοιχεία από την ΕΛΣΤΑΤ. Κέρδισμα χρόνου; Οχι μόνο. Υπάρχουν και υστερόβουλοι υπολογισμοί (πάζαρι με τις Βρυξέλλες) για τους οποίους μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 12.

■ Η αλήθεια πίσω από τη μαγική εικόνα

Στην ίδια τηλεοπτική παρέμβασή του ο Γ. Παπακωνσταντίνου προσπάθησε με λύσσα ν' αποκρούσει την κατηγορία ότι ο τακτικός προϋπολογισμός έπεσε έχω κατά 1,2 δισ. το πρώτο διμήνιο της χρονιάς. Δεν μπορού-

σε, βέβαια, ν' αρνηθεί το γεγονός ότι σημειώθηκε μεγάλη υστέρηση στα έσοδα και σχετικά μικρή υπέρβαση στις δαπάνες. Εβαλε, όμως, στη σούμια και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο ξαναπετσοκόφτηκε, προκειμένου να καλυφτεί λογιστικά η «μαύρη τρύπα» του τακτικού προϋπολογισμού.

Οταν, όμως, πετσοκόβεις συνεχώς το ΠΔΕ, για ποια ανάπτυξη μπορείς να μιλάς; Ο Παπακωνσταντίνου είναι αυτός που έχει διακηρύξει ότι «η ανάκαμψη έχει ήδη αρχίσει». Με πετσοκόμενο το ΠΔΕ (που δα τροφοδοτούσε και τον ιδιωτικό καπιταλισμό) το μόνο που μπορείς να περιμένεις είναι η αρνητική απάντηση και μεγαλύτερη ανάπτυξη και μεγαλύτερη ανεργία, που δέλοντας και μη δα σε τραβήξουν σε βαθύτερη «ύφεση». Αυτή είναι η αλήθεια πίσω από τη μαγική εικόνα που προσπαθεί να φτιάξει με τους αριθμούς ο Παπακωνσταντίνου, ο οποίος έχει πλέον χάσει την ασυλία που είχε στα αστικά ΜΜΕ.

■ Διέξιδος προς όφελος του κεφάλαιου

Εγγραφε, προ δεκαημέρου, η «Ντόπισε Βέλε», σε εκτενές σχόλιο της για τις εξελίξεις στην Πορτογαλία: «Η κυβέρνηση Σόκρατες τα έκανε όλα σωστά, σύμφωνα με τις υποδείξεις των ειδικών της ΕΕ και άλλων. Υιοδέτησε ένα πρωταρχές πρόγραμμα περιοπών με όλα τα συστατικά της συνταγής: πάγωμα συντάξεων, καθήλωση και μείωση μισθών, περιορισμός δαπανών, περιοριστική εργασιακή νομοδεσία, αύξηση του ΦΠΑ κ.ά. Καμία κυβέρνηση δεν θα

■ Ξεθρεύονται ό, τι δεν επέγχουν

Από την Παπαρήγα που το 2008 συκοφάτησε τη νεολαιίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη και έκανε δηλώσεις νομιμοφρούσινης προς το σύστημα, διακηρύσσοντας ότι «στη λαϊκή επανάσταση δεν σπάσει ούτε ένα τζάμι», δεν δα περιμέναμε παρά να χαρακτηρίσει «ανώριμες» τις εκφράσεις της λαϊκής αγανάκτησης και «μικροαστικές εκτονωτικές αντιδράσεις» τα ξεφωντά κατά υπουργών και τα γιασουρώματά τους (συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»). Μάλιστα, για να μη μείνει μόνο στην κριτική, έκανε και ένα βήμα παραπέρα, χαρακτηρίζοντας αυτές τις αντιδράσεις όχι μόνο ανώφελες, αλλά και επιζήμιες: «Δεν οδηγούν πουδενά, διευκολύνουν την κυβέρνηση και τους μηχανισμούς της να εμποδίσουν την ριζοσπαστικοίση».

Τι σπεύδει να προλάβει; Τους οργισμένους οπαδούς του Περισσού, φυσικά. Μη βρουν μπροστά τους κάναν υπουργό και τον αρχίσουν στα μινιελίκια (αυτό έχει ήδη γίνει) και στο γιαούρτι. Το κόρμα πρέπει να δίνει συνεχώς εξετάσεις στο σύστημα και γι' αυτό εχθρεύεται ό, τι δεν μπορεί να ελέγξει και να καναλιζάρει. Απαντώντας στην αμέσως επόμενη ερώτηση την Παπαρήγα φόρτωσε εμμέσως στον ΣΥΡΙΖΑ τέτοιες αντιδράσεις: «Εμείς δεν υιοδετούμε τις κατηγορίες της κυβέρνησης, ανεξάρτητα από το ότι είναι στο αίμα του ΣΥΡΙΖΑ να απεχθάνεται το οργανωμένο ταξικό κίνημα και να λατρεύει τα μικροαστικά ξεσπάσματα κάθε είδους».

«Όποια και αν είναι η κυβέρνηση στην Πορτογαλία δα πρέπει να αναλάβει να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της προηγούμενης», όπως είπαν στο σαφέστατο μήνυμά τους οι Μέρκελ και Μπαρόζο, μετά το τέλος της τελευταίας συνόδου κορυφής της ΕΕ.

Το συμπέρασμα είναι σαφές: όταν η λαϊκή δυσαρέσκεια διοχετεύεται στις κάλπες, όπως έγινε στην Ιρλανδία, όπως αναμένεται να γίνει στην Πορτογαλία, όπως γίνεται στις εκλογές των ομόσπονδων κρατιδίων της Γερμανίας, ο μόνος κερδισμένος είναι το καπιταλιστικό σύστημα.

■ Πρωταπριλιάτικο

Τη γνωστή παροιμία «—Τι κάνεις Γιάννη; —Κουκιά σπέρνωνα» δυμίζει ο υφυπουργός Οικονομικών Δ. Κουσελάς, που εξακολουθεί να κατέχει το ρεκόρ ραδιοτηλεοπτικών εμφανίσεων, καώς δεν κάνει καθημερινά τίποτ' άλλο από το να δίνει συνεντεύξεις σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές. Άλλα τον ωράνιε, άλλα απαντάει. Θαυμάστε διάλογο από το πρωινάδικο της τηλεόρασης του ΑΝΤ1 την 1η Απρίλη (κυριολεκτικά πρωταπριλιάτικο):

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Να πω κάπι: Έσείς στο υπουργείο Οικονομικών δε λέγατε ότι δε θα ξαναληφθούν ποτέ νέα μέτρα; Μάλιστα ο αρμόδιος υπουργός έχει πει ότι «δε θα είμαι εγώ τουλάχιστον»..

Ν. ΣΙΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Κουσελάς δεν τα έχει πει αυτά, τα έχει πει ο κ. Παπακωνσταντίνου. Ο κ. Παπακωνσταντίνου λοιπόν διαμεύδει τον εαυτό του σχεδόν κάθε μέρα.

Δ. ΚΟΥΖΕΛΑΣ: Έχουμε πει και το ξαναλέω και το τονιζω σήμερα ότι δεν θα προχωρήσουμε σε οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων.

Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Μισό λεπτό.. Αυτό για το «οριζόντιες» και «κάθετες» είναι μεγάλη κουβέντα, δα φτάσουμε όμως μέχρι εκεί.

Γ. ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ξέρεις τι σημαίνει αυτό Γιώργο; Σημαίνει ότι προχωρήσουμε σε περικοπές.

■ Ακτιβιστές πρακτοράτζες

Η είδηση δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική έκδοση του «Βήματος». Το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ χρηματοδότησε την ανάπτυξη μιας εφαρμογής που λέγεται «κουμπί πανικού». Οπως αναφερόταν, «οι ακτιβιστές που αγωνίζονται για την ελευθερία ενάντια στις καταπιεστικές κυβερνήσεις των χωρών που εκτείνονται από τη Μέση Ανατολή προς την Κίνα, σύντομα θα έχουν για σύμμαχό τους ένα ειδικό κουμπί στο κινητό τους τηλέφωνο που θα τους επιτρέπει να στέλνει σήμα κινδύνου και να σβήνει τυχόν επαφές και φωτογραφίες που θα μπορούσαν να τους ενοχοποιήσουν. Αν η αστυνομία των καθεστώτων είναι κοντά στο να τους συλλάβει, θα υπάρχει η δυνατότητα για τους ακτιβιστές να πατάνε το κουμπί πανικού, το οποίο αφενός θα σβήνει όλες τις επαφές και αφετέρου θα εκπέμπει σήμα κινδύνου σε άλλους ακτιβιστές. "Προσπαθούμε να εφαρμόσουμε ένα σχέδιο παρακολούθησης αυτών των εφαρμογών καθώς πολλοί συνεργάτες μας δραστηριοποιούνται σε περιοχές με αυταρχικές κυβερνήσεις", δήλωσε ο Μάικλ Πόσνερ, βοηθός υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την εργασία. Οι ΗΠΑ έχουν επενδύσει από το 2008 περίπου 50 εκατ. δολάρια στην προώθηση νέων τεχνολογιών για τους "ακτιβιστές", όπως υποστηρίζουν, επικεντρώνοντας την προσοχή στην προστασία των προσωπικών επαφών και δεδομένων από τις κυβερνητικές παρεμβάσεις».

Πολλές από τις περιβόλτες ΜΚΟ, που τάχα αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανά τον κόσμο, είναι πρακτόρικα κατασκευάσματα των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων. Αυτό ήταν γνωστό, ενώ τώρα το μαδαίνουμε και επίσημα από την ίδια την κυβέρνηση των ΗΠΑ.

■ Παπιά εμέσματα

«Χωρίς αντίπαλο και με ποσοστό 97,31%, ο Φώτης Κουβέλης εξέλεγη πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς στο ιδρυτικό συνέδριο του κόμματος, που ολοκληρώθηκε χθες με την εκλογή 110 μελών της Κεντρικής Επιτροπής» [οι εφημερίδες]. Αν αυτό συνέβαινε σε άλλο κόμμα, οι «ευαίσθητοι ανανεωτές» διέκαναν ειρωνικά σχόλια και θα μιλούσαν για «σταλινικά ποσοστά». Τώρα που συνέβη στο δικό τους πολιτικό μόρφωμα το δεωρούν απολύτως φυσιολογικό. Μπορεί να είναι φυσιολογικό (δεν είμαστε εμείς που θα σχολιάσουμε την κομματική τους λειτουργία), το ίδιο όμως μπορεί να ισχύει και για κάθε άλλο κόμμα. Ας γλείψουν, λοιπόν, όλα τα εμέσματα που κατά καιρούς έχουν πετάξει πάνω στη λειτουργία των επαναστατικών κομμουνιστικών κομμάτων του παρελθόντος.

✓ **Κήρυγμα ενότητας απηρύθηνε ο Αλαβάνος, εξαιρώντας όμως κάποιους:** «Ενότητα για μας σημαίνει συνάντηση προσώπων από το χώρο του ΚΚΕ, από τον ΣΥΡΙΖΑ, τον ΣΥΝ και άλλες συνιστώσες του, από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από πρωθυμένες δυνάμεις προερχόμενες από το χώρο του ΠΑΣΟΚ, από νέους του αντιεξουσιαστικού χώρου που διαχωρίζονται από την τυφλή βίᾳ». Με την δρέξη θα μείνει.

Τίμησε την πρωταπριλιά το Γκολντστόουν!

Το δημοσίευμα της γνωστής αμερικανικής εφημερίδας Ουάσινγκτον Ποστ, την περασμένη Παρασκευή, θα μπορούσε κάλιστα να είναι ένα πτευχημένο πρωταπριλιάτικο αστείο. Το δημοσίευμα υπογράφει ο Ρίτσαρντ Γκολντστόουν, ο νοτιοαφρικανός πρώην δικαστής, με σιωνιστικές καταβολές, ο οποίος έγινε πορεύσμα γνωστός από το πόρισμα της επιτροπής (της οποίας ήταν επικεφαλής) για τη διερεύνηση των γεγονότων που εκτυλίχθηκαν κατά τη διάρκεια της σιωνιστικής επίθεσης στη Γάζα, στα τέλη Δεκεμβρίου 2008 μέχρι τα μέσα Γενάρη 2009. Το 575 σελίδων πτώρισμα, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, δημοσιεύτηκε στις 15 Σεπτεμβρίου του 2009, πέντε μήνες μετά την σύσταση της επιτροπής, και ήταν καταπέλτης για τους Σιωνιστές, παρά το γεγονός ότι μοίραζε τα εγκλήματα πολέμου και στις δύο πλευρές (καταλογίζοντας ευθύνες για «εγκλήματα πολέμου» και στους Παλαιστίνιους που πετούσαν ρουκέτες). Ομως, το κύριο βάρος εκ των πραμάτων έπεφτε στα σιωνιστικά εγκλήματα γ' αυτό και προκάλεσε μεγάλο θύρυβο τόσο διεθνώς όσο και στο εσωτερικό του Ισραήλ, γιατί άνοιγε το δρόμο για διώξεις στο διεθνές ποινικό δικαστήριο και αποτελούσε ένα πρώτης τάξεως στρατάπτο για την εικόνα των Σιωνιστών διεθνώς.

Τώρα, ο «κύριος» Γκολντστόουν φαίνεται να επιστρέφει στο σιωνιστικό παρελθόν του μετά από αυτό το διάλειμμα... αντικειμενικότητας και να τιμά τον τίτλο του Σιωνιστή που του έχουν δώσει Παλαιστίνιοι στο παρελθόν. Στο απολογητικό όρθρο του Οκτώβρη

στούουν υποστηρίζει ότι τώρα γνωρίζει πολύ περισσότερα πρόγραμμα για το τι συνέβηκε κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γάζα, τα οποία αν τα γνωρίζει όταν συντασσόταν η έκθεση, αυτή θα ήταν εντελώς διαφορετική! Από πού τα βρήκε όλα αυτά τα στοιχεία; Μα από τους ίδιους τους Σιωνιστές, οι οποίοι, κατά τον Γκολντστόουν, ευαισθητοποιήθηκαν για να διαλευκάνουν πάνω από 400 περιπτώσεις «κακής δισχειρισης», ενώ η Χαμάς δεν ευαισθητοποιήθηκε καθόλου!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

Η φτώχεια φέρνει γκρίνια

Με την πόλη Μπρέγκα να πέφτει στα χέρια των δυνάμεων του Καντάφι και το βάλτωμα στα πεδία των μαχών να έχει γίνει πλέον πραγματικότητα για τους αντικαθεστωτικούς, ήταν επόμενο να αρχίσουν οι πρώτες γκρίνιες στους κόλπους της αντικαθαρικής συμμοχίας. Εποιηθεί πάντα στη Βεγγάζη, την περιφέρεια της Τρίπολης, ο επικεφαλής των δυνάμεων των αντικαθεστωτικών, Αμπντέλ Φατάχ Γιούνις, δήλωσε για πρώτη φορά απογοητευμένος από το ΝΑΤΟ που έχει αναλάβει τα ηνία της επίθεσης. Ο Γιούνις κατηγόρησε το ΝΑΤΟ για αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στις επιθέσεις και ανικανότητα προστασίας των αμάχων.

Λίγες μέρες πριν (την προηγούμενη Παρασκευή), είχε προηγηθεί η πρώτη ΝΑΤΟϊκή επίθεση κατά... των αντικαθεστωτικών (!) όταν αεροπλάνο της συμμαχίας βομβάρδισε κατά λάθος (;) κονβόι των αντικαθεστωτικών μεταξύ της Μπρέγκα και της Αζνταμπίγια, σκοτώνοντας 13 άτομα (μεταξύ των οποίων τρεις φορτηγοί). Ο εκπρόσωπος των αντικαθεστωτικών μίλησε για «θλιβέρ γεγονός» αποδιδόντας το σε μαχητές του Καντάφι που διείσδυσαν στις τάξεις των αντικαθεστωτικών μεταξύ της Μπρέγκα και της Αζνταμπίγια, σκοτώνοντας 13 άτομα (μεταξύ των οποίων τρεις φορτηγοί).

Την αλήθεια μπορεί να μην τη μάθουμε ποτέ, καθώς είναι γεγονός ότι οι ΝΑΤΟϊκοί δεν είναι ευπρόσδεκτοι από όλους τους μαχητές που συντάσσονται με την αντιπολίτευση, ανάμεσα στους οποίους υπάρχουν και άνθρωποι που είχαν πολεμήσει στο Αφγανιστάν, μεταξύ των οποίων κι ένας πρώην κρατούμενος στο Γκουαντάναμο, όπως αποκαλύπτει η βρετανική εφημερίδα Τελεγκραφ. Την προηγούμενη βδομάδα, ο επικεφαλής των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων στην Ευρώπη, Τζέιμς Σταυρίδης, είχε αποκαλύψει ότι η αμερικανική αντικατασκοπία έχει εντοπίσει μικρούς πυρήνες «τρομοκρατών» μέσα στους κόλπους των αντικαθεστωτικών. Τα πράγματα για τους «απελευθερωτές»

Συπνήστε, πλυθείτε, πλύν' τε τα δόντια σας, νικήσαμε!». Μ' αυτά τα λόγια, μέλη του ΦΜΚ περιέρχονταν τους χώρους του «στρατόπεδου» της Υπατιάς, ξυπνώντας τους απεργούς πείνας, το πρώι του Σαββάτου 19 Φλεβάρη. Είχε προηγηθεί, όπως περιγράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, δικός μας όρος ότι πριν πραγματοποιηθεί η «άτυπη» συνάντηση με τη Νταλάρα, θα έπρεπε να ενημερωθούν και να δώσουν την έγκρισή τους οι απεργοί πείνας. Είναι, όμως, δυνατό να θεωρείται νίκη μια κρυφή συνάντηση με μια υφυπουργό, σ' ένα καφέ στο Παγκράτι;

Εκ των υστέρων, μετά το άδοξο τέλος της απεργίας πείνας και έχοντας στα χέρια μας όλα τα κομμάτια του παζλ, αφρετά από τα οποία μας έλειπταν στη διάρκεια του αγώνα, μπορούμε να πιούμε ότι και αυτό ήταν μέρος της στρατηγικής που είχε το ΦΜΚ. Μιας στρατηγικής που οδηγούσε σε ήττα, η οποία θα μπορούσε να παρουσιαστεί σαν «μερική νίκη». Ήταν μια στρατηγική προς όφελος του ΦΜΚ και όχι προς όφελος των απεργών πείνας. Μέσα από μια συμφωνία που δεν θα λάβωνε την κυβέρνηση, ενώ θα έδινε και στους απεργούς πείνοντας την φευδαρισθηση κάποιων επιμέρους κατακτήσεων, το ΦΜΚ θα αναβάθμιζε τη θέση του στο μετανοστευτικό «γήγνεσθαι», αποκαθιστώντας δεσμούς εμπιστοσύνης με την κυβερνητική εξουσία (με τον τρόπο που εδώ και χρόνια κάνει το ίδιο πράγμα ο ΣΥΝ, στο ευρύτερο πολιτικοκοινωνικό γήγενσθαι).

Ξεκίνησαν την απεργία πείνας λεγοντας στους μετανάστες ότι σε 20-25 μέρες θα έχουν άδειες παραμονής. Και την 26η μέρα ήταν έτοιμοι να την κλείσουν, παζαρεύοντας κάποιο «λίγιτηνγκ» του καθεστώτος «ανοχής». Ήθελαν, όμως, και συμμάχους σ' αυτό, για να πείσουν τους απεργούς πείνας. Δεν τους βρήκαν εκείνη τη σπιγμή, όχι μόνο επειδή τους κοντράφαμε όγρια εμείς, αλλά επειδή δε συνέπραξε μαζί τους και το «Δίκτυο», ενώ η νεολαία ΣΥΝ έμεινε ουδέτερη, φοβούμενη καταγγελίες εναντίον της (κουβαλούσε, άλλωστε, το άγος της καταγγελίας που έκανε ο πολιτικός της φορέας, ανοίγοντας το δρόμο για την άρση του ασύλου της Νομικής). Ο εκπρόσωπος του ΦΜΚ, απαντώντας σε δικά μας ερωτήματα, είπε πως την προηγούμενη μέρα μίλησε τέσσερις φορές με τη Νταλάρα στο τηλέφωνο, ξεκινώντας από τις 6 το απόγευμα και φτάνοντας μέχρι τις 10 παρά το βράδυ. Γιατί χρειάστηκαν τόσα τηλεφωνήματα για να οριστεί ένα ραντεβού για καφέ στο Παγκράτι; Για μας είναι παραπάνω από βέβαιο, ότι γνώριζε ακριβώς τις κυβερνητικές προτάσεις, τις είχε συζητήσει με τη Νταλάρα και ήθελε να μεθοδεύσει το «λίγιτηνγκ». Γ' αυτό και έδωσε μάχη να μη συγκροτηθεί τετραμερής αντιπροσωπεία (απεργοί πείνας – Πρωτοβουλία – ΦΜΚ – δικηγόροι), όπως προτείνομε εμείς και δέχτηκε η πλειοψηφία της Πρωτοβουλίας, και πραξικοπηματικά επέβαλε να είναι στη σινάντητη μόνο ο διοικ ΜΕ Δικηγόρους.

Το πρωινό «Ξυπνήστε, νικήσαμε!» προς τους απεργούς πείνοις ήταν το πρελούδιο για τη συμφωνία που περίμεναν να φέρουν. Δηλαδή, για το «Λίφτιγκ» του καθεστώτος «ανοχής», που θα το σερβίραμε όλοι μαζί στους απεργούς πείνοις. Αυτό δε βγήκε, επει-

Γιατί δεν νίκησαν οι 300; (4)

δή δεν βρέθηκαν συνένοχοι, όμως μπήκε το πρώτο σπέρμα αμφιβολίας στις συνειδήσεις των πιο τολαντεύομενων από τους απεργούς πείνας. Προσέξτε το συνδυασμό: Σε 20-25 μέρες θα έχετε άδειες παραμονής – Την 26η μέρα «Ξυπνήστε, νικήσαμε!» – Λίγες ώρες αργότερα «μας δίνουν μόνο καθεστώς "ανοχής"» και «ο Ραγκούστης είναι ανέβδοτος».

Βέβαια, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι απεργοί πείνας απέρριψαν κάθε συζήτηση για «λι-φτινγκ» στο καθεστώς «ανοχής», όμως το σπέρμα της αμφιβολίας για τη δυνατότητα νίκης του αγώνα είχε αρχίσει να διασχέεται. Οι απεργοί πείνας απέρριψαν με κατηγορηματικότητα και κάθε συνέχιση του παρασκήνιου («όχι άλλες συναντήσεις κάτω από το τραπέζι», όπως είπαν χαρακτηριστικά), όμως το παρασκήνιο συνεχίστηκε ερήμην τους. Για παράδειγμα, ο έγχρωμος αφρικανός, που αποδειγμένα λειτούργησε ως ταχυδρόμος του γενικού γραμματέα του ΥΠΕΣ Α. Τάκη και κανόνισε τη συνάντηση ΦΜΚ-απεργών πείνας μαζί του, θεάθηκε αρκετές φορές αικόνη να επισκέπτεται την Υπατία και να συζητά μόνο με ένα συγκεκριμένο μέλος του ΦΜΚ. Τουλάχιστον δύο φορές η επίσκεψη έγινε αργά το βράδυ και συνοδεύονταν από δημοσιογράφο αστικού συγκροτήματος, ειδικευμένη στο μεταναστευτικό ρεπορτάζ, η οποία αποδεξάται στην πόλη της Αθήνας.

δειγμένα είχε καλό δίαιυλο επικοινωνίας με την κυβέρνηση (για παράδειγμα, γνώριζε και την άτυπη συνάντηση με τη Νταλάρα στο καφέ του Πογκρατίου). Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τι ακριβώς συζητιόταν σ' αυτές τις συναντήσεις, είμαστε όμως σίγουροι πως το δίδυμο των άτυπων αυτών διαμεσολαβητών ήθελε μια συμβιβαστική λύση.

Την Πέμπτη 24 Φλεβάρη, ο Ραγκούστης έκανε σκληρές δηλώσεις ενάντια στην απεργία πείνας. Ήταν δηλώσεις ενταγμένες στο πλαίσιο του ψυχολογικού πολέμου που διεξήγαγε η κυβέρνηση. Ήταν η 31η μέρα απεργίας πείνας και εκ των προγμάτων η κυβέρνηση αισθανόταν ότι έχει περιθώρια να το παίζει άτεγκτη, δεδομένου ότι κανένας απεργός πείνας δεν εμφάνιζε αικόμα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Αναρωτιόμαστε όμως: μήπως η κυβέρνηση είχε και εσωτερική πληροφόρηση και προσπαθούσε μ' αυτόν τον τρόπο να ενισχύσει εκείνη την τάση που έσπρωχνε σ' ένα συμβιβασμό; Οτι η κυβέρνηση αναζητούσε πληροφόρηση για την κατάσταση του μετώπου των απεργών πείνας είναι δεδομένο. Τουλόχιστον δυο δημοσιογράφοι του αστικού Τύπου, που συνομιλούσαν με κυβερνητικά στελέχη, αναζητούσαν πληροφόρηση. Το θέμα είναι τις περίες κοντές σ' αυτόν

μα είναι ήτοι παιχει κάνεις σ' αυτόν τον «πόλεμο των πληροφοριών». Δίνει στοιχεία στον αντίπαλο για τη διάταξη των δυνάμεων του ή προσπαθεί να τον παραπλανήσει, για να κάψει το δικό του θητικό; Εμείς έχερουμε πώς δρούσαν οι δικοί μας σύντροφοι που είχαν τέτοια δυνατότητα, αμφιβάλλουμε, όμως, αν έκαναν το διότι και άλλες πλευρές του μετώπου της απεργογιάς πείνας.

Για να μη μιλήσουμε με εικασίες, θα

μαλήσουμε με γεγονότα. Το απόγευμα της 24ης Φλεβάρη, μετά τις δηλώσεις Ραγκούση, μέλος του ΦΜΚ περιήλθε όλους τους χώρους του «στρατόπεδου» της Υπατίας, προτείνοντας στους απεργούς πείνας να ζητήσουν, με δημόσια δήλωσή τους, συνάντηση με την κυβέρνηση! Ήταν κάτι που το ΦΜΚ το πρότεινε στην Πρωτοβουλία τουλάχιστον επί τέσσερα δεκαήμερο, αναζητώντας και πάλι συνένοχους σε ένα εγκληματικό λάθος τακτικής. Γιατί εκείνος που θα ζητούσε συνάντηση θα παραδεχόταν, εμμέσως πλην σαφώς, ότι βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Η Πρωτοβουλία, με δική μας εισήγηση και παρά κάποιες τολαντεύσεις που παρατηρούνταν, απέρριπτε αυτόν τον τακτικό χειρισμό. Ετσι, το ΦΜΚ αποφάσισε να ενεργήσει μόνο του. Προσέκρουσε, όμως, σε τοίχο. Ολες οι ομάδες των απεργών πείνοις απέρριψαν την πρόταση, με το απλούστατο σκεπτικό που θα είχε οποιοσδήποτε έχει πίστη στον αγώνα του: εμείς συνεχίζουμε την απεργία πείνας, αισθανόμαστε δυνατοί, έχουμε διατυπώσει αιτήματα, αν θέλει η κυβέρνηση ας ζητήσει αυτή συνάντηση.

Ανιχνευτική συνάντηση

Τέσσερις μέρες αργότερα, την 35η μέρα της απεργίας πείνας, έγινε «σφαγή» ανάμεσα σε μας και το ΦΜΚ, στη διάρκεια συνεδρίασης του συντονιστικού της Πρωτοβουλίας. Το ΦΜΚ ζήτησε από την Πρωτοβουλία να επιτοχύνει τις εξελίξεις (λες και ήταν στο χέρι της), γιατί η απεργία πείνας «θα κρατήσει μέχρι την Παρασκευή» (η συζήτηση γινόταν τη Δευτέρα 28 Φλεβάρη και η Παρασκευή ήταν η 4η Μάρτη, που η απεργία πείνας θα διήγε την 39η μέρα). Στις επίμονες ερωτήσεις μας, πώς γίνεται να υπάρχει απεργία πείνας με ημερομηνία λήξης, χωρίς να κινδυνεύει η υγεία ή η ζωή απεργού, ή απάντηση ήταν «εσείς δεν ξέρετε» και πως «η απεργία κινδυνεύει να εκφυλιστεί». Στην απάντησή μας, ότι συζητάμε και εμεις με τους απεργούς πείνας και ξέρουμε πως δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος εκφυλισμού, είχαν ν' αντιτάξουν μόνο φραστική ένταση, ένα ωραίο κόλπο για να μη γίνει συζήτηση επτί της ουσίας.

Την απάντηση την έδωσαν οι απεργοί πείνας με μια κατηγορηματική απόφαση της συνέλευσής τους, ελάχιστες ώρες αργότερα. Η απόφαση αυτή έλεγε διάρροα, όμως αυτό που ενδιαφέρει εδώ είναι πως δεν έβαζε καμιά οροφή στην απεργία πείνας. Ελεγε ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος, μέχρι να πάρουν οι 300 άδειες παραμονής. Και βέβαια, δε ζητούσε καμιά συνάντηση με την κυβερνητική.

Την απάντηση στις ηττοπαθείς και υπονομευτικές προσπάθειες του ΦΜΚ την έδωσε, επίσης, όσο κι αν αυτό φανεί παράξενο, η ίδια η κυβέρνηση, που στριμωγμένη ζήτησε συνάντηση με τους απεργούς πείνας, αναγνωρίζοντάς τους έτοι, για πρώτη φορά από την έναρξη της απεργίας πείνας, ως συνομιλητές της. Οι «λαθρομετανάστες», που θα απελαύνονταν αν δε δέχονταν τις προτάσεις της κυ-

βέρνησης, έγιναν συνομιλητές δύο υπουργών (Ραγκούσης, Λοβέρδος) και του διευθυντή του πολιτικού γραφείου ενός ακόμη υπουργού (Αμοιρδῆς, εκπρόσωπος του Παπαουτσή), οι οποίοι προσπαθούσαν να δημιουργήσουν ένα κλίμα οικειότητας («να με αποκαλείτε Γιάννη», έλεγε ο Ραγκούσης στους απεργούς πείνας).

Η διαπραγματευτική ομάδα, αποτελουμένη από τρεις απεργούς πείνας, έναν εκπρόσωπο του ΦΜΚ, έναν εκπρόσωπο της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης και δύο δικηγόρους, είχε εντολή από τη συνέλευση των απεργών πείνας ν' ακούσει τις προτάσεις της κυβέρνησης και να μη μπει σε καμιά συζήτηση, αλλά να μεταφέρει τις προτάσεις στη συνέλευση των απεργών πείνας, η οποία και θα αποφάσιζε. Η πρόταση της κυβέρνησης ήταν το καθεστώς «ανοχής», όπως ακριβώς το είχε προτείνει και η Νταλάρα στο καφέ στο Παγκράτι. Η μόνη διαφορά ήταν πως αυτή τη φορά η πρόταση ήταν επίσημη, σε επίσημη συνάντηση των δύο αντίπαλων στρατοπέδων.

Παρακολουθήσαμε τη συνέλευση των απεργών πείνας και ειδαμε τις οργισμένες αντιδράσεις τους, όταν άκουσαν ότι η κυβέρνηση προτείνει μόνο «ανοχή», δηλαδή «αναβολή της απελασης». Οι απεργοί πείνας συνέκριναν αυτό το καθεστώς με τη «ροζ κάρτα» που παίρνουν όσοι ζητούν άσυλο. Αρκετοί, μάλιστα, είχαν τέτοια κάρτα και είχαν βγάλει και άδεια εργασίας, δικαίωμα που δίνει η υποβολή αίτησης για άσυλο. Αδεια παραμονής και τίποτ' άλλο, γι' αυτό συνέχιζουμε την απεργία πείνας μέχρι το

Ανοιχτή υπονόμευση

Την Κυριακή 6 Μάρτη, 41η μέρα της απεργίας πείνας και ενώ είναι ολοφάνερο πλέον ότι η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη, καθώς απεργοί πείνας μεταφέρονται μαζικά στο νοσοκομεία και ασκούνται πτιέσεις και από τα αστικά ΜΜΕ να διθεί λύση, το ΦΜΚ κάνει άλλη μια προσπάθεια υπονόμευσης, που αποδεικνύει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι θέλει να τελειώνει με την απεργία πείνας, με τρόπο που βολεύει την κυβέρνηση.

Το ίδιο μέλος του ΦΜΚ που είχε την επικοινωνία με τη Νταλάρα και έκλεισε το ραντεβού για καφέ στο Παγκράτι ανακοινώνει σε μερικά μέλη της Πρωτοβουλίας ότι έχει επικοινωνία με σύμβουλο της Νταλάρα, ο οποίος κάνει μια νέα πρόταση: να δεχτούν οι απεργοί τείνας το καθεστώς «ανοχής» (6 μήνες και ανανέωση για άλλους 6 μήνες), να ανακοινωθεί δημόσια αυτό, αλλά κάτω από το τραπέζι να τους δοθούν άδειες παραμονής, με τη λειτουργία μιας επιτροπής που θα εξετάζει πέντε-πέντε τις αιτήσεις τους και θα τις κρίνει θετικά, έτσι που σε διάστημα αρκετών μηνών νοι πάρουν όλοι άδεια παραμονής για εξαιρετικά χρόνια!

Είναι τραγματικά εκπληκτικό πώς μια τέτοια πρόταση ερχόταν για συζήτηση ως σοβαρή πρόταση και ζη-

τιόταν και πάλι η συνδρομή της Πρωτοβουλίας για να σερβιριστεί στους απεργούς πείνας ως η ιδανική λύση, «εδώ που έφτασαν τα πράγματα».

Ουδείς στην Πρωτοβουλία τόλμησε να τοποθετήσει θετικά σ' αυτή την πρόταση. Ομως και ουδείς –πλην της «Κόντρας»– θέλησε να πει τα πράγματα με τ' όνομά τους και να καταγγείλει την υπονόμευση που γινόταν από το ΦΜΚ. Στην απόφασή της η Πρωτοβουλία χαρακτήρισε την πρόταση του συμβούλου «ακατάλληλη» (και όχι απαραδέκτη, όπως προτείνουμε εμείς) και στο διά ταύτα επελέξει μια στάση Πόντου Πλάτου: να μην εκφράσει κομιά γνώμη στους απεργούς πείνας. Επίσης, η Πρωτοβουλία δε συγκρούοντακε με τους εκπροσώπους του ΦΜΚ, που έπαιζαν και πάλι το παιχνίδι του «εκεφυλισμού της απεργίας», που το χρησιμοποιούσαν σαν μοχλό πίεσης για μια λύση «ό, τι να 'ναι» («ό, τι δίνει η κυβέρνηση, με προσπάθεια βελτίωσής του»).

Οση ώρα συνεδρίαζε η Πρωτοβουλία στο Πολυτεχνείο, άλλο μέλος του ΦΜΚ στην Υπατία προσπάθησε να πείσει μερικούς απεργούς πείνας. Ομως, δεν έπεισε κανέναν, ενώ οργισμένα μηνύματα ερχόταν και από τα νοσοκομεία, στα οποία έφτασαν τα νέα. Οι απεργοί πείνας απέρριψαν αυτή την πρόταση, χαρακτηρίζοντάς την παγίδα. Άλλωστε, από τη μέρα του «καφέ με την Αννα στο Παγκράτι» είχαν διακηρύξει, ότι δεν θέλουν καμιά συζήτηση «κάτω απ' το τραπέζι», αλλά μόνο καθαρισμένες λύσεις.

Από το βράδυ της ιδιας μέρας, ενημερωμένη προφανώς για την απόκρουση της παγίδας (το μέλος του ΦΜΚ λογικά ενημέρωσε τον σύμβουλο της Νταλάρα, ότι η πρόταση απορρίφητκε), η κυβέρνηση διέρρευσε προς διευθυντικά στελέχη ΜΜΕ ότι θα σκληρύνει τη στάση της. Δημοσιογράφοι που κάλυπταν το ρεπορτάζ της Υπατίας και είχαν πραγματικά συγκινηθεί από το οθένος και το ήθος των απεργών πείνας μάς ενημέρωσαν ότι «κάτι ετοιμάζουν και να 'χουμε τον υπόλοιπο».

Την επομένη, Δευτέρα 7 Μάρτη, 42η μέρα της απεργίας πείνας, ξετύλιχτηκε το τελευταίο κατασταλτικό σχέδιο της κυβέρνησης, με τίτλο «εκ-κενώσατε την Υπατία». Το σχεδίασαν ο Λοβέρδος με τον γενικό γραμματέα του Πολύζο και η εκτελεσή του ανατέθηκε στον κομματικό εγκάθετο, πρώην βουλευτή του ΠΑΣΟΚ και διοικητή του Α' ΠΕΣΥ Αρη Μουσιώνη. Οι λεπτομέρειες αυτού του σχεδίου έχουν δημοσιευτεί σε προηγούμενο φύλλο της «Κ», οπότε δεν χρειάζεται να τις επαναλάβουμε. Νωρίς το βράδυ της ίδιας μέρας, η κυβέρνηση είχε αναδιπλωθεί πλήρως μπροστά στην αποφασιστικότητα των απεργών πείνας να μην εγκαταλείψουν την Υπατία. Μία ακόμη προσπάθεια καταστολής του αγώνα είχε αποτύχει.

Η κυβέρνηση είχε εξαντλήσει όλα τα μέσα. Τις επόμενες μέρες ή έπρεπε να δώσει άδειες παραμονής ή να τη βοηθήσουν καθοριστικά οι υπονομευτές.

Στο επόμενο: Το διπλό μαγειρέο και το τέλος.

ΚΟΝΤΡΑ

Ετσι καταστρέφουν το δασικό πλούτο

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ξαναμιλήσουμε για το δασοκτόνο νόμο 3889, γιατί μ' αυτόν ολοκληρώνεται η επιθέση σε βάρος του δασικού πλούτου και δεν μπορούμε ν' ακούμε τις «παπάρες» της Τ. Μπιρμπίλη, ότι με την ανάρτηση των τριών Δασικών Χαρτών του περιβότου Ν. Χλύκα ξεκινάει μια μικρή επανάσταση στην Ελλάδα, που οδηγεί στην κατοχύρωση και στη διασφάλιση του τι είναι δάσος. Αισθανόμαστε αικόμη την ανάγκη, ορμώμενοι από τον ίδιο λόγο, να μιλήσουμε για την αρχική εγκύκλιο, που βγήκε από δύο Διευθύνσεις, τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ) και τη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών (ΔΔΧ), για το άρθρο 9 παρ. 1 του δασοκτόνου νόμου και ιδιαίτερα για τις καταστροφικές συνέπειες που θα προκληθούν στο δασικό πλούτο της χώρας μετά τον αποκλεισμό των «άβατων κλιτών των ορέων» και των φρυγάνων, με την κατευθυνόμενη εγκύλιο που εξέδωσε καθ' υπαρχεί το νέος προϊστάμενος της ΔΠΔΦΠ.

Σε άλλη σελίδα ανοιχρόμαστε στην παράδοση όλων των εργασιών, που ξεκινούν από την κατάρτιση και καταλήγουν στην κύρωση των Δασικών Χαρτών, στην εταιρία ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΠΟ ΑΕ και στις καταστροφικές συνέπειες που θα επελθουν στο δασικό πλούτο της χώρας. Θα συνεχίσουμε με τις εξίσου επικίνδυνες διατάξεις του νόμου για το δασικό πλούτο της χώρας.

Με το άρθρο 15 περιορίζεται το δικαιώμα της υποβολής αντιρρήσεων κατά των δασικών χαρτών, θέτοντας ως προϋπόθεση για την άσκηση του δικαιώματος των αντιρρήσεων την ύπαρξη ενόμου συμφέροντος.

Τέλος, με το άρθρο 24 επιδιώκεται μέσα σε τρία χρόνια η νομιμοποίηση οικισμών που δεν έχουν νομιμοποιηθεί και έχουν χτιστεί σε δασικές εκτάσεις.

Από την εξαίρεση των «άβατων κλιτών των ορέων» θα μπει σε περιπέτειες όλος ο ορεινός όγκος της Αττικής (και όχι μόνο) και υπάρχει ο κίνδυνος της μαζικής οικοπεδοποίησής του, με τεράστιες συνέπειες στο περιβάλλον και το κλίμα της Αττικής.

Ακόμη, με την εξαίρεση των φρυγάνων, που είναι ξυλώδης βλάστηση, από τις δασικές εκτάσεις θα συνεχιστεί η οικοπεδοποίηση πολλών νησιών. Και θα συνεχιστεί, μιας και είναι πολύ ανεπτυγμένη η «τουριστική βιομηχανία» και δεν ισχύει στα νησιά αυτά το τεκμήριο του δημοσίου. Ακόμη, η εξαίρεση των φρυγάνων από τις δασικές εκτάσεις θα επιταχύνει το πρόβλημα της ερημοποίησης στα νησιά αυτά. Για τα δύο αυτά θέματα έχει οξιά να διαβάσει κανένας την αρχική εγκύλιο των δύο Διευθύνσεων, γιατί δίνει πολύ υλικό και αποδεικνύει με επιχειρήματα ότι χρήζουν προστασίας και οι δύο αυτές κατηγορίες δασικών εκτάσεων.

Από την εξιστόρηση όλων όσων καταγράφουμε γίνεται φανερό ότι δεν γίνεται καμία μικρή επανάσταση και ότι με τέτοιους δασικούς χάρτες – καρικατούρα νομιμοποιούνται πολιές καταπατήσεις και αυθαίρετες δομήσεις, ενώ ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για μια αικόμη γενιά καταπατητών.

Σε ό,τι αφορά την εγκύλιο με την οποία εξαρέθηκαν οι «άβατες κλιτύες των ορέων» και τα φρύγανα από τις δασικές εκτάσεις, το πρώτο που

πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες των δύο Διευθύνσεων, μέσα στα πλαίσια της ισχύουσας δασικής νομοθεσίας, συνέταξαν μια επιστημονικά άρτια εγκύκλιο, με την οποία επανένταξαν τις εκτάσεις αυτές στις δασικές εκτάσεις. Και είχαν κάθε δικαίωμα να το κάνουν, βασιζόμενοι στην ισχύουσα νομοθεσία. Κάποιοι πονηροί, χωρίς να τολμούν να το διατυπώσουν και γραπτά, ισχυρίστηκαν ότι υπάρχει νομικό κενό και γ' αυτό θα πρέπει να βγει τροπολογία, με την οποία να γίνει η επανένταξη αυτών των εκτάσεων στις δασικές και έτσι να απολαμβάνουν την κατοχύρωση της δασικής νομοθεσίας. Αν διαβάσεις κανείς προσεκτικά την ενιαία εγκύλιο, θα διαπιστώσει το ασύστατο αυτών των ισχυρισμών.

Με την εξαίρεση των «άβατων κλιτών των ορέων» θα μπει σε περιπέτειες όλος ο ορεινός όγκος της Αττικής (και όχι μόνο) και υπάρχει ο κίνδυνος της μαζικής οικοπεδοποίησής του, με τεράστιες συνέπειες στο περιβάλλον και το κλίμα της Αττικής.

Ακόμη, με την εξαίρεση των φρυγάνων, που είναι ξυλώδης βλάστηση, από τις δασικές εκτάσεις θα συνεχιστεί η οικοπεδοποίηση πολλών νησιών. Και θα συνεχιστεί, μιας και είναι πολύ ανεπτυγμένη η «τουριστική βιομηχανία» και δεν ισχύει στα νησιά αυτά το τεκμήριο του δημοσίου. Ακόμη, η εξαίρεση των φρυγάνων από τις δασικές εκτάσεις θα επιταχύνει το πρόβλημα της ερημοποίησης στα νησιά αυτά. Για τα δύο αυτά θέματα έχει οξιά να διαβάσει κανένας την αρχική εγκύλιο των δύο Διευθύνσεων, γιατί δίνει πολύ υλικό και αποδεικνύει με επιχειρήματα ότι χρήζουν προστασίας και οι δύο αυτές κατηγορίες δασικών εκτάσεων.

Εδώ και τώρα να καταργηθεί όλο το αντιδασικό νομικό πλαίσιο, προκειμένου να διασωθεί ό,τι απέμεινε από το δασικό πλούτο της χώρας.

Μετατρέπουν τη δασική υπηρεσία σε αγροφυλακή

Είναι από τις σπάνιες περιπτώσεις, ίσως η μοναδική, και αιφορά τους αγροφύλακες, οι οποίοι, μετά τη διάλυση της Αγροφυλακής, κουβαλάνε μαζί με τη μετάταξή τους στις Κεντρικές Υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας των Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ) και στις Δασικές Υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της Χώρας, και τις αρμοδιότητες που είχαν όσο λειτουργούσε σε η Αγροφυλακή.

Εντεκα υπουργοί της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται η Τ. Μπιρμπίλη, ψήφισαν το νόμο 3938 για τη «Σύσταση Γραφείου Αντιμετώπισης Περιστατικών Λαθαρεσίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και άλλες διατάξεις», που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης στις 31 Μάρτη του 2011. Με το άρθρο 21, αντί να καταργηθεί η Ελληνική Αγροφυλακή, ενσωματώνεται στη Δασική Υπηρεσία! Αυτός είναι ο τίτλος του άρθρου 21 και είναι από τ' άραφα της Ιστορίας αυτής. Μιας ιστορίας που θέλει να μετατρέψει τόσο τις κεντρικές Δασικές Υπηρεσίες όσο και τις Δασικές Υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων σε υπηρεσίες μιας ιδιόμορφης Αγροφυλακής.

Με την παρ. 1, εδάφιο α, του άρθρου 21 του νόμου 3938 καταργείται η ιδρυθείσα, με το νόμο 3585/2007 Αγροφυλακή με τις υπηρεσίες της σ' όλη τη χώρα. Με την παρ. 2 του άρθρου 21 οι αρμοδιότητες των παρ. 1 και 2γ του άρθρου 3 του ν. 3585/2007 μεταφέρονται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ) και ασκούνται από τις δασικές υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Πριν συνεχίσουμε με την απαριθμηση των άλλων παραγράφων του άρθρου 21, είναι χρήσιμο να δούμε ποιες είναι οι αρμοδιότητες της Αγροφυλακής που μεταφέρονται στο ΥΠΕΚΑ, όπως περιγράφονται στο άρθρο 3:

«1. Η Ελληνική Αγροφυλακή είναι αρμόδια για:

α. την πρόληψη και καταστολή των αξιόποινων πράξεων που αφορούν στο αγροτικό περιβάλλον, στα αγροτικά κτήματα, στα αρδευτικά ύδατα και στη περιουσία του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των οργανισμών κοινής αφέλειας που βρίσκονται στο αγροτικό περιβάλλον

β. την εκτίμηση αγροζημάτων και την υπόδειξη στους αντιδικούντες για συμβιβαστική επιλυση των αστικών διαφορών τους που αφορούν τα αγροτικά κτήματα

γ. την έκδοση αγρονομικών διατάξεων και την δίωξη των παραβάτων αυτών.

2. Η Ελληνική Αγροφυλακή ασκεί στις αγροτικές εκτάσεις και αρμοδιότητες αστυνόμευσης, για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν:

γ. στην υλοτόμηση, στην εκχέρσωση και στην κατάτμηση των αγροτικών εκτάσεων, στην βόσκηση, στις περιφράξεις και στην αυθαίρετη δόμηση στα αγροτικά κτήματα και στην άσκηση δραστηριοτήτων εντός αγροτικών εκτάσεων».

Από την προσεκτική ανάγνωση αυτών των αρμοδιοτήτων διαπιστώνεται κανένας, ότι όλες αυτές οι αρμοδιότητες αφορούν δραστηριότητες αγροτικών επιχειρήσεων και όχι επιχειρήσεων του δασικού τομέα. Τι σχέση μπορεί να έχουν μ' αυτές τις αρμοδιότητες οι Δασικές Υπηρεσίες των αποκεντρωμένων αυτοδιοίκησεων; Παραπέρα, οι δασικές υπηρεσίες δεν έχουν καμιά δουλειά ν' ασχολούνται με υπηρεσίες αστυνομικού χαρακτήρα για οποιοδήποτε αντικείμενο. Και ον δηλαδή οι παραγράφοι του άρθρου 3 του νόμου 3585/2009 προέβλεπαν αρμοδιότητες που συνάδουν με το χαρακτήρα των δασικών εκμεταλλεύσεων, και πάλι θα λέγαμε ότι οι δασικές υπηρεσίες δεν έχουν καμιά δουλειά ν' ασχολούνται με αστυνομικά καθήκοντα.

Με την παρ. 3 του άρθρου 21 το προσωπικό της Ελληνικής Αγροφυλακής που υπηρετεί στις Περιφερειακές Υπηρεσίες και στην Αγρονομική Ακαδημία της Ελληνικής Αγροφυλ

Ο ΟΟΣΑ θα αποφανθεί για την «αποτελεσματικότητα» και «αποδοτικότητα» της ελληνικής εκπαίδευσης

Την είδηση αλεύσαμε από την ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ». Το υπουργείο Παιδείας αποφάσισε «να αναθέσει στον διεθνή Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) να διενεργήσει μελέτη για την αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα της ελληνικής δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της». Το κόστος της μελέτης θα ανέλθει σε 127.000 ευρώ. Μεταξύ των θεμάτων που θα περιλαμβάνονται στην προκήρυξη για τη μελέτη είναι και το πώς θα ενισχυθεί «η συμπληρωματικότητα μεταξύ της αυτοαξιολόγησης και της εξωτερικής αξιολόγησης ανάμεσα στα σχολεία».

Μετά τους τροϊκανούς που μας κάνουν κουμάντο στα οικονομικά, θα βάλουμε και γκασούλατερ στην εκπαίδευση. Που θα «μελετήσουν» όχι μόνο το πώς το σχολείο θα διαχειρίζεται τους αμελητέους πόρους του, κυνηγώντας πηγές εσδόων από «τρίτους» (άλλωστε, την πλευρά αυτή επιπτεύει και η «ανεξάρτητη επιτροπή» που θα συγκροτούνταν μέσα στο Φλεβάρη, στο πλαίσιο του Μνημονίου, εξ ου και οι καταργήσεις συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων), όχι μόνο τα πρόσοντα και τις πράξεις ενός διευθυντή-γενικού δερβένια και μάνατζερ, αλλά και το πώς παράγεται το εκπαιδευτικό έργο μέσα σ' αυτό το σχολείο-επιχείρηση, στο σχολείο της μετάδοσης δεξιοτήτων, ανογκαίων για την αγορά εργασίας.

Προφανώς, ο ΟΟΣΑ θα υποδείξει δείκτες και κριτήρια που θα μετρούν τούτη την «αποδοτικότητα» και «αποτελεσματικότητα», που έχει να κάνει αποκλειστικά με την προσφορακότητα του σχολείου στις ανάγκες του κεφαλαίου, στην ανάγκη του για φθηνό, ευέλικτο προσωπικό εργασίας. Σ' αυτή την κατεύθυνση, έλεγχος της «αποδοτικότητας» θα προγματοποιείται σε όλο το φάσμα της λειτουργίας του σχολείου: στα κονδύλια που διατίθενται για την ιδρυση και λειτουργία του, στην πηγή προελευτήσης τους, στον τρόπο διαχείρισή τους, στη διοίκηση, στους εσωτερικούς κανονισμούς λειτουργίας, στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών, στην κατεύθυνση της μαθησιακής διοδικασίας και διδασκαλίας, στους τρόπους «αξιολόγησης» των μαθητών, στους εκπαιδευτικούς.

Για όλα τούτα, γεύστη πήραμε ήδη με τις εξαγγελίες του υπουργείου Παιδείας για το «νέο σχολείο». Απομένουν κάποιες πλευρές να «γεμίσουν» για να συμπληρωθεί το παζλ. Τώρα, π.χ. μαθαίνουμε ότι θα εξεταστεί από τον ΟΟΣΑ «η συμπληρωματικότητα μεταξύ της αυτοαξιολόγησης και της εξωτερικής αξιολόγησης ανάμεσα στα σχολεία». Τι θέλει να πει ο ποιητής; Την απάντηση τη δίνει η υφυπουργός Χριστοφίλοπούλου, μιλώντας στα «ΝΕΑ». «Δεν είναι δυνατόν να ζητάμε από τους καθηγητές να καθοδηγήσουν τα παιδιά στις ερευνητικές εργασίες αλλά να μην αξιολογούνται οι ίδιοι», δήλωσε.

Κοντολογίς, προανήγγειλε την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, που θα αρχίσει να λειτουργεί και το «νέο Λύκειο». Τη χρονιά που διανύουμε υποτίθεται ότι εφαρμόστηκε η «αυτοαξιολόγηση» «εθελοντικά» από σχολεία, που προσέτρεξαν να βάλουν ευχαρίστως πλάτη στην επαναφορά του μπαμπούλα του επιθεωρητησμού (κυρίως ιδιωτικά και πειραματικά σχολεία), ώστε να μην προκληθεί «άρχοχος» στους εκπαιδευτικούς, κατά δήλωση της υπουργού. Του χρόνου, όλα τα σχολεία θα μπουν στην καρμανιόλα με την επιβολή της εξωτερικής αξιολόγησης. Οι «ποσοτικοί» και «ποιοτικοί» δείκτες του ΟΟΣΑ, που καταβοράθωσαν τα δημόσια σχολεία σε χώρες του εξωτερικού (τα παραδείγματα π.χ. των ΗΠΑ, της Αγγλίας είναι χαρακτηριστικά), θα οδηγήσουν σχολικές μονάδες, μαθητές και εκπαιδευτικούς σ' έναν ασύρματο σκληρό αγώνα δρόμου επιβίωσης.

Γιούλα Γκεσούλη

Ένας εξεταστικός εφιάλτης

Στην πρόταση του υπουργείου Παιδείας για το «νέο Λύκειο» δεν περιλαμβανόταν ο τρόπος εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο. Απλά δόθηκαν κάποιοι άξονες, ότι οι εξετάσεις θα γίνονται κεντρικά, ότι θα αφορούν ένα μικρό αριθμό βασικών μαθημάτων και τα ΑΕΙ θα καθορίζουν το συντελεστή βαρύτητας των μαθημάτων αυτών, ότι στη Γ' Λυκείου θα διενεργούνται εξετάσεις «προσομοίωσης» και ότι οι εξετάσεις θα έχουν «διαφορετικά και καινοτομικά στοιχεία που δε θα απαπούνται αποστήση και αντιγραφή». Παράλληλα, είναι γνωστό, από το «κείμενο διαβούλευσης» για την Ανώτατη Εκπαίδευση, ότι δρομολογείται η εισαγωγή σε Σχολή και όχι σε Τμήμα για ένα «προπαρασκευαστικό έτος», γεγονός που επιβάλλει στην ουσιά διπλές εισαγωγικές εξετάσεις, μία για την καταρχήν είσοδο στο Πανεπιστήμιο και μία για την κατάταξη του υποψήφιου στο Τμήμα. Παρόλο που το υπουργείο Παιδείας αποφεύγει σκόπιμα να μπει από τώρα σε λεπτομέρειες, φοβούμενο έναν γενικό έστηκαν κυρίως των μαθητών, είναι φρανερό ότι περιγράφει έναν ακόμη πιο σκληρό τρόπο εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, έναν εξεταστικό εφιάλτη-μείγμα πολλών προηγούμενων εξεταστικών συστημάτων, με πρόσθετα επιβαρυντικά στοι-

χεία (καθορισμός συντελεστών από τα Πανεπιστήμια, εισαγωγή σε «προπαρασκευαστικό έτος»), περιγράφει ένα σκληρό σύστημα επιλογής, που θα πλήξει με ιδιαίτερη μανία τα παιδιά των μικρομεσαίων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων και θα δημιουργήσει νέες «κοινότητες» φροντιστηρίων (επεξεργασίας «ερευνητικών εργασιών», προετοιμασίας για την κατάταξη από τη Σχολή στο Τμήμα).

Τη δημοσιοποίηση της πρότασης {την οποία, σημειωτέον, δεν υποδέχτηκαν εν χορδαίς και οργάνοις ούτε τα κόρματα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που συμμετέχουν στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (κατηγόρησαν το υπουργείο Παιδείας για προσχηματικό διάλογο)} ακολούθησαν διευκρινιστικές τοποθετήσεις της Ανανεωμένης Διαμαντοπούλου, όπως ότι θα «παίζει ρόλο όλο το Λύκειο» για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ ή ότι δεν θα υπάρχει συγκεκριμένη ύλη, γεγονός που αυξάνει σημαντικά το βαθμό δυσκολίας. Οσο περνούν οι μέρες μαθαίνουμε και άλλα στοιχεία από της «ψυχίες» σκέψεις της υπουργού για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ ή ότι δεν θα υπάρχει συγκεκριμένη ύλη, γεγονός που αυξάνει σημαντικά το βαθμό δυσκολίας. Οσο περνούν οι μέρες μαθαίνουμε και άλλα στοιχεία από της «ψυχίες» σκέψεις της υπουργού για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ ή ότι δεν θα υπάρχει συγκεκριμένη ύλη, γεγονός που αυξάνει σημαντικά το βαθμό δυσκολίας.

Θα είναι όλο το σύστημα της εξετασης διαφορετικό, με συνδυασμό κριτικής δυνατότητας, συνδυασμού ακόμα και μαθημάτων μεταξύ τους, με ερωτήσεις πολλαπλών απαντήσεων και με κείμενα. Δηλαδή η μεγάλη διαφορά θα είναι στο ότι το παιδί θα πρέπει να έχει μια συνολική γνώση πια συνώντων που γίνονται στο Λύκειο». Τι διαβάζουμε, λοιπόν, πίσω από την απάντηση της υπουργού Παιδείας; Οτι θα υπάρξουν «αντικειμενικοί» τρόποι στάθμισης της «απόδοσης» των μαθητών στο Λύκειο, αφού τίθεται θέμα εμπιστοσύνης στον τρόπο βαθμολογίας των μαθητών (π.χ. εξετάσεις πανελλαδικού τύπου σε όλες τις τάξεις του Λυκείου), ότι το Λύκειο είναι σχολείο απόλυτης εξειδίκευσης, που προσανατολίζει το μαθητή αυτοπρητερία στα μαθηματα που θα δέλει να δώσει αρχαία ελληνικά; Θα κάνει 6 ώρες και θα κάνει και 2 ώρες στην κατηγορία των σχολών που επιλέγει, στης κατηγορίες των σχολών που επιλέγει, θα είναι κεντρική επιλογή για να είναι αδιάβλητη, θα γίνεται σε συγκεκριμένο αριθμό μαθημάτων, θα υπάρχει μία στάθμιση και από τα Πανεπιστήμια, δηλαδή θα λένε τα Πανεπιστήμια λίγο-πλούτι τι συντελεστή βάζουν εκεί που θέλει να υπάρχει ειδικό βάρος, αλλά οι εξετάσεις δε θα είναι οι εξετάσεις που έχουμε σήμερα, πάνω να γράψω, παράγραφος από 'δω μέχρι εκεί, άσκηση τάδε, επίλυση τάδε.

Θα είναι όλη της εξετασης διαφορετικό, με συνδυασμό κριτικής δυνατότητας, συνδυασμού ακόμα και μαθημάτων μεταξύ τους, με ερωτήσεις πολλαπλών απαντήσεων και με κείμενα. Δηλαδή η μεγάλη διαφορά θα είναι στο ότι το παιδί θα πρέπει να έχει μια συνολική γνώση πια συνώντων που γίνονται στο Λύκειο». Τι διαβάζουμε, λοιπόν, πίσω από την απάντηση της υπουργού Παιδείας; Οτι θα υπάρξουν «αντικειμενικοί» τρόποι στάθμισης της «απόδοσης» των μαθητών στο Λύκειο, αφού τίθεται θέμα εμπιστοσύνης στον τρόπο βαθμολογίας των μαθητών (π.χ. εξετάσεις πανελλαδικού τύπου σε όλες τις τάξεις του Λυκείου), ότι το Λύκειο είναι σχολείο απόλυτης εξειδίκευσης, που προσανατολίζει το μαθητή αυτοπρητερία στα μαθηματα που θα δέλει να δώσει αρχαία ελληνικά; Θα κάνει 6 ώρες και θα κάνει και 2 ώρες στην κατηγορία των σχολών που επιλέγει, στης κατηγορίας των σχολών που επιλέγει, θα είναι κεντρική επιλογή για να είναι αδιάβλητη, θα γίνεται σε συγκεκριμένο αριθμό μαθημάτων, θα υπάρχει μία στάθμιση και από τα Πανεπιστήμια, δηλαδή θα λένε τα Πανεπιστήμια λίγο-πλούτι τι συντελεστή βάζουν εκεί που θέλει να υπάρχει ειδικό βάρος, αλλά οι εξετάσεις δε θα είναι οι εξετάσεις που έχουμε σήμερα, πάνω να γράψω, παράγραφος από 'δω μέχρι εκεί, άσκηση τάδε, επίλυση τάδε.

Σ

■ **Νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων**

Ετοιμάζουν νέο πετσόκομμα των μισθών

Είναι περισσότερο από βέβαιο πως από την 1η Ιουλίου θα τεθεί σε εφαρμογή το νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Και να ήθελε η κυβέρνηση να μεταθέσει την έναρξή του γι' αργότερα, δεν έχει περιθώρια, δεδομένου ότι χρειάζεται ένα νέο «πτακέτο» για το 2011 –πέρα απ' όσα προβλέπει ο προϋπολογισμός– ύψους πάνω από 4 δισ. ευρώ. Πρέπει, λοιπόν, να εφαρμόσει άμεσα το νέο ενιαίο μισθολόγιο στο δημόσιο, για να κερδίσει χρήματα πετσοκόβοντας τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων.

Το υπουργείο Οικονομικών, με τη γνωστή μέθοδο των διαρροών, «έσπρωξε» στον αστικό Τύπο τη σχετική ειδηση, για ν' αρχίσουν να προετοιμάζονται οι εργαζόμενοι στο δημόσιο για την «απανταχούσα» που θα τους έρθει. Στη συνέχεια, Παπακωνσταντίνου και Ράγκουστης εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση, με την οποία δήλωσαν «με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι οι δημοσιεύμενες και μεταδιδόμενες σημερινές αλλά και των τελευταίων ημερών, δήθεν πληροφορίες για θέματα μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Υπογραμμίζεται μάλιστα ότι δεν έχουν καν υποβληθεί τέτοιες προτάσεις από όσους έχουν επισήμως αναλάβει την

επεξεργασία των σχετικών εναλλακτικών εκδοχών. Ισχύουν μόνο όσα έχουν δηλώσει οι δύο υπουργοί σχετικά με το θέμα».

Το πρωί της ίδιας μέρας (Δευτέρα, 4.4.11), όμως, σε σύντευξή του στο ραδιόφωνο της NET, ο Παπακωνσταντίνου έκανε ένα βήμα παραπέρα απ' όσα έλεγε το προηγούμενο διάστημα. Δεν περιορίστηκε μόνο στα καθιερωμένα περί «άρσης των αδικιών που υπάρχουν στο σημερινό μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων», αλλά συμπλήρωσε με νόημα: «Έχουμε, δηλαδή, να δούμε μπροστά μας μία σειρά από διορθωτικές κινήσεις, οι οποίες και θα συγκρατήσουν το μισθολογικό κόστος στο Δημόσιο, αλλά και κυρίως θα το εξορθολογίσουν και θα βάλουν ένα αίσθημα δικαίου και μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και ανάμεσα στην υπόλοιπη κοινωνία για τους δημοσίους υπαλλήλους. Και αυτό είναι πιού σημαντικό».

Αρα, η «άρση των αδικιών» και ο «ξερθολογισμός» θα οδηγήσουν «στη συγκράτηση του μισθολογικού κόστους στο δημόσιο». Μιλούν, δηλαδή, για εξίσωση προς τα κάτω. Για την ακρίβεια, για εξίσωση στα... εντελώς κάτω (πιο κάτω δεν γίνεται). Αρα, δεν πρόκειται για «άρση των αδικιών», γιατί αυτή θα είχε νόημα μόνο με εξίσωση προς τα πάνω. Γ' αυτό

και ο Παπακωνσταντίνου μιλά –για πρώτη φορά απ' όσο θυμόμαστε– και για ανάγκη να αναπτυχθεί και «αίσθημα δικαίου στην υπόλοιπη κοινωνία για τους δημοσίους υπαλλήλους». Επαναφέρει, δηλαδή, τη θεωρία των «φρετιέρ», που δήθεν προκαλούν την κοινωνία με τους ψηλούς μισθούς τους.

Κι ενώ οι δημόσιοι υπαλλήλοι βρίσκονται αντιμέτωποι με μια νέα, πιο σαρωτική και με μόνιμα χαρακτηριστικά, επίθεση στο εισόδημά τους, η ΑΔΕΔΥ βγάζει ανακοινώσεις καταγγελίας και προαναγγέλλει ανούσιες κινητοποιήσεις, για να δείξει πως κάτι κάνει. Αφού σημειώνει ότι «η κυβέρνηση αυτοδιαψεύδεται για μια αικόμη φορά, αναιρώντας τόσο τις χθεσινές (σ.σ. 3.3.11) δηλώσεις του πρωθυπουργού ότι "δεν θα θηγούν άλλο μισθοί και συντάξεις" όσο και παλαιότερες δηλώσεις υπουργών ότι "δεν θα υπάρξουν νέες περικοπές"» (η ΑΔΕΔΥ είναι η μόνη που έδωσε βάση στις δηλώσεις του Παπανδρέου και των υπουργών του!), καταλήγει στο... μεγαλοφυές συμπέρασμα: «Έναι πλέον πασιφανές ότι προετοιμάζεται νέα αίγρια επιδρομή στις αποδοχές των εργαζομένων στο Δημόσιο, στον ευρύτερο Δημόσιο και στον Ιδιωτικό Τομέα». Προσέξτε το «πλέον! Λες και μέχρι τώρα δεν ήταν πασιφανές και χρειάστη-

καν κάποια δημοσιεύματα για να το καταλάβουμε...

Και τι σκοτεύει να κάνει η ΑΔΕΔΥ; Μία από τα ίδια. Μετά από σύσκεψη με τις Ομοσπονδίες του δημοσιοϋπαλληλικού χώρου αποφάσισε: «Τη συμμετοχή του συνόλου των εργαζομένων στο Δημόσιο στο συλλαλητήριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ, το Σάββατο 9 Απριλίου και ώρα 12:00 το μεσημέρι στην πλατεία Καραϊσκάκη. Την πραγματοποίηση, την Τετάρτη 13 Απριλίου στις 6:30 το απόγευμα, συγκέντρωσης διαμαρτυρίας και συλλαλητήριου στην πλατεία Κλαυθμώνος. Την ανάπτυξη αγωνιστικών μορφών παρέμβασης σε εργασιακούς χώρους και τους βασικούς τομείς του δημοσίου (Κεντρική Διοίκηση, Αυτοδιοίκηση, Νοσοκομεία, Ασφαλιστικά Ταμεία και Εκπαίδευση) στις 14 και 15 Απριλίου. Τη συνέχιση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με απεργιακή μορφή μετά το Πάσχα». Υπάρχει περίπτωση ν' ανησυχήσει αυτό το «αγωνιστικό πρόγραμμα» την κυβέρνηση και πολύ περισσότερο να την αποτρέψει από την εφαρμογή των προειλημμένων αποφάσεών της; Οχι βέβαια. Το μόνο που μπορεί να πετύχει αυτό το πρόγραμμα είναι η εκτόνωση της οργής των εργαζομένων στο δημόσιο.

Τα απολυτήρια δύο ταχυτήτων είναι εκ του πονηρού

Αποσυμφόρυση της πίεσης για πανεπιστημιακές σπουδές επιχειρεί το υπουργείο Παιδείας με ρύθμιση που προωθεί για τελείωφοιτους μαθητές «οι οποίοι έχουν ήδη αποφασίσει να φοιτήσουν μόνο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, να αποκτήσουν τον τίτλο απόλυτης της βαθμίδας αυτής και να στραφούν σε επαγγελματική ενασχόληση μετά την αποφοίτηση τους». Το υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται ότι το απολυτήριο Λυκείου που θα αποκτήσουν αυτοί οι τελείωφοιτοί με ενδοσχολικές εξετάσεις σε όλα τα μαθήματα (ενώ ως τώρα ήταν υποχρεωμένοι να συμμετέχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις), θα είναι ισότιμο με το απολυτήριο που λαμβάνουν οι μαθητές της Γ' Λυκείου που παίρνουν μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις. Και επιπλέον δηλώνει ότι στους κατόχους του απολυτηρίου αυτού «θα δίνεται η δυνατότητα τα επόμενα έτη να πραγματοποιήσουν σπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συμμετέχοντας στις πανελλαδικές εξετάσεις, ανήκει στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων», προωθεί τώρα αυτή τη ρύθμιση, θεσπίζοντας απολυτήρια δυο ταχυτήτων.

Καταρχήν να διευκρινίσουμε ότι τα παιδιά που «αποφασίζουν» στα 18 τους χρόνια να στραφούν απευθείας στην αγορά εργασίας, είναι εκείνοι οι μαθητές που χαρακτηρίζονται ως «αδύνατοι» και κατά κανόνα προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Το υπουργείο Παιδείας δεν το πήρε ο πόνος γι' αυτά τα παιδιά και θελει τάχα τώρα να τα απαλλάξει από το άγος των πανελλαδικών εξετάσεων. Απλά, με την απόφασή του αυτή να στρέψει απευθείας στην αγορά εργασίας (που στους καιρούς της ανασφάλιστης εργασίας και της τεράστιας ανεργίας των νέων θα είναι μαύρη), τους αφαιρεί κάτω από τα πόδια τους ένοι χαλί, που υπήρχε έστω και μια μικρή πιθανότητα να τα πετάξει ως το αμφιθέατρο κάποιου TEI, έστω και «αζήτητου». Γιατί, είναι πολύ σόλικο να ισχυριστούμε ότι ένα παιδί αυτής της ηλικίας έχει την απόλυτη βεβαίότητα για το τί θέλει να κάνει με το μέλλον του.

Επειδή η κυβέρνηση θέλει να τελεώνει με πολλά περιφερειακά TEI, χαμηλής κυριώς ζήτησης, αλλά και με πανεπιστημιακά τμήματα, στο πλαίσιο του προετοιμαζόμενου πανεπιστημιακού «Κολλικράτη», επειδή θέλει να πετσοκόψει κονδύλια, επειδή θέλει να σφραγίσει μια για πάντα το όνειρο αυτών των παιδιών να σπουδάσουν (το να επανακάμψει κανείς ύστερα από χρόνια, που θα 'χει ξεκοπεί από τη μαθησιακή διαδικασία, και να διεκδίκησε θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συμμετέχοντας στις πανελλαδικές εξετάσεις, ανήκει στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων), προωθεί τώρα αυτή τη ρύθμιση, θεσπίζοντας απολυτήρια δυο ταχυτήτων.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ συναινεί στο ξήλωμα των Διδασκαλείων

Ηαννα Διαμαντοπούλου έστειλε πρόσκληση στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ για να συμμετάσχει σε «ομάδα εργασίας» για την «επεξεργασία πρότασης για τη νέα φιλοσοφία-λειτουργία του θεσμού της Μετεκπαίδευσης-Διδασκαλείων» και η πλειοψηφία της (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) έσπευσε να αποντήσει καταφατικά.

Ουσιαστικά, οι συνδικαλιστικές της ΔΟΕ, έδωσαν με την πράξη τους αυτή, τη συγκατάθεση, γιατί έχει προηγηθεί η αναστολή της λειτουργίας των Διδασκαλείων, με ανακοίνωση του Γενικού Γραμματέα του υπουργείου Παιδείας Κουλαϊδή από τις 9 του Φλεβάρη, για την οποία –αναστολή– η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προεβαλεί δήθεν σθεναρή αντίσταση και διατύπωνε καταγγελτικό λόγο.

Ετσι η ΔΟΕ θα προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες της στο σερβίρισμα προγραμμάτων επιμόρφωσης, των οποίων το περιεχόμενο και η κατεύθυνση είναι προαποφασισμένα. Σύμφωνα με όσα υποστήριξε ο Ειδικός Γραμματέας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας Μιχάλης Κοντογιάννης, σε σχετική ημερίδα του Παιδείας Ινστιτούτου «το Νέο Σχολείο του 21ου αιώνα προϋποθέτει νέες δεξιότητες και ικανότητες για τον ίδιο τον εκπαιδευτικό. Ιδιαίτερα

όμως απαι

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Ο αγώνας των κατοίκων της Κερατέας εξακολουθεί να δείχνει τον δρόμο, ο δρόμος που έχουμε πάρει οι υπόλοιποι εξακολουθεί να δείχνει τον αγώνα, οι «εκλεκτοί του λαού» (μοιχέ Shaw) αποφέυγουν τους δρόμους παρόλο που ο μήνας έχει εννιά (γι' αυτούς) και η χώρα εξακολουθεί να ζαλίζεται με νούμερα από νούμερα...

Ο πάλαι ποτέ άνδρωπος με τη φυσαρμόνικα, δίκην Κίρκης ξαναχτύπησε και με το μαγικό ραβδάκι της γεροντικής άνοιάς του (ηνού σε τίποτε δεν τον κάνει να διαφέρει από το σύνολο του προτέρου βίου του), προσπάθησε να μας μαγειρέψει το γνωστό στις νοικοκυρές τουρλού. Μερικοί ασεβείς έσπευσαν να χλευάσουν την εμβληματική φυσιογνωμία, που έκανε περισσότερο κακό στην Αριστερά απ' όσο ο παπούς του γιασουρτωμένου, ο γιασουρτωμένος και όλα τα γιασουρτάδικα (οι παλιότεροι γνωρίζουν τον συμβολισμό) μαζί. Μην προτρέχετε συντρόφια, λίγη υπομνή...

Ως «αιτία πολέμου» χαρακτηρίζονται από την ΑΔΕΔΥ οι νέες περικοπές στον δημόσιο τομέα και αλλόφρονες ψάχνουμε να βρούμε καινούργιο καλόσ στον δημόσιο τομέα και αλλόφρονες ψάχνουμε να διακινούμε το σκισμένο και καταφύγιο για να γλιτώσουμε από το μένος της Συνομοσπονδίας των Πυρήνων της Φωτιάς. Την ίδια ώρα, τον πανικό μας επιπένει η επανεμφάνιση της Βάσως (μία είναι η Βάσω), παρότι για τη σήλη παραμένουν πάντα οι οποίες γυναικείες απόφεις για επιμήκυνση...

«Με την εκμετάλλευση της παγκόσμιας αγοράς, η αστική τάξη διαμόρφωσε κοσμοπολίτικα την παραγωγή και την κατανάλωση όλων των χωρών. Προς μεγάλη λύπη των αντιδραστικών, αφίρεσε το εδυκικό έδαφος κάτω από τα πόδια της βιομηχανίας (...) Στη δέση της παλιάς τοπικής και εδυκικής αυτάρκειας και αποκλειστικότητας, μπαίνει μια ολόπλευρη συναλλαγή, μια ολόπλευρη αλληλεξάρτηση των εδυνών. Κι αυτό που γίνεται στην υλική παραγωγή γίνεται και στην πνευματική παραγωγή» (Karl Marx - Friedrich Engels - «Κομμουνιστικό μανιφέστο»).

Δικαιώθηκε για άλλη μια φορά η σήλη, που μάλλιστας η «Mon Blanc» πένα της να γράφει στο ιλουστρασίον 250 γραμμάριων αρωματικού χαρτί (η υγείας ρε;) που χρησιμοποιεί για σημειωματάριο, για την έλλειψη πίστης στη δικαιοσύνη. Μα είναι δυνατόν να χαρακτηρίζεται «ψευδές» το τροχάιο απύχημα που είχαν τα δύο χρυσά παιδιά του ελληνικού αδηλητισμού με το παπάκι τους λίγο πριν το ανυπέρβλητο «εφεκτιστούμε Ελλάντα» του Ζακ Ρογκ; «Κανένα στοιχείο δεν υπήρχε ώστε να προκύπτει τροχάιο. Μοναδικό στοιχείο ήταν φδορές μικρής σημασίας πάνω στη μοτοσικλέτα. Στο οδόστρωμα δεν υπήρχαν ούτε δράσματα ούτε άλλα υλικά που να μαρτυρούν κάποια σύγκρουση», είπε -ούμφωνα με δημοσιεύματα- ο εισαγγελέας. Μάλιστα, κόντεψε να τους βγάλει και ψυχικά εξαρτημένους με τον προπονητή τους, ενώ τελικά πρότεινε την ενοχή τους. Ε, πάει και τελείωσε, δεν βρίσκεις το δίκιο σου, δεν υπάρχει κράτος, δια αποδέσουμε πλέον τις ελπίδες μας στον ύψιστο (ποιον Κάρολο ρε?).

«Πολιτικοί, οικονομολόγοι, ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι, σημειολόγοι, διανοούμενοι, ειδικοί της κοινής γνώμης κι όλοι οι άλλοι ηλίθιοι που χαιδεύονται σαν πουτάνες με την εξουσία, αναφέρονται συνεχώς σ' αυτά τα "σοβαρότατα προβλήματα", προσέχοντας ωστόσο καλά να μην τα ονοματίσουν πραγματικά: αυτοί που τους τρέχουν τα σάλια και κουνάνε την ουρά από χαρά κάθε φορά πού τ' αφεντικό τους ζητάει να μυρίσουν ένα καινούργιο φαινόμενο που διαιμέσου του εκδηλώνεται η ίδια κρίση, αυτοί που αγαπούν τόσο πολύ τους ορισμούς και τις επικέτες, νάντι τώρα που βρίσκουν χίλιες προφάσεις για να μην ονομάσουν ποτέ αυτό που η επιστήμη τους δεν μπορεί να λύσει, αλλά που δεν θα 'θελαν να λυδεί από άλλους. Στην πραγματικότητα, το επάγγελμά τους έγκειται πια κατ' ουσία στο να φανούν απαραίτητοι σ' αυτούς που τους δίνουν δουλειά και αυτή ακριβώς είναι η κύρια απασχόλησή τους, σε μιαν εποχή που το προλεταριάτο σκέφτεται πως ούτε αυτοί ούτε τα αφεντικά είναι απαραίτητοι. Παρ' όλο που ένα τέτοιο φαινόμενο μπορεί να φαίνεται περιέργο, δεν μπορούμε βέβαια να πούμε πως αυτό είναι που καθορίζει το καινοφανές της εποχής μας, μια και αποτελεί απλώς μια συνέπεια της και όχι την πιο ενδιαφέρουσα. Κι αν υπάρχει κάτι που να ξαφνίαζει σ' αυτό το φαινόμενο τής γενικής κατατρόπωσης, είναι μονάχα η εξοργιστική υπόληψη που συνεχίζουν ν' απολαμβάνουν παρόμοιοι, ειδικοί στα μάτια εκείνων που τους χρησιμοποιούν ακόμα, περιμένοντας ποιος ξέρει τι. Σε τούτο, όπως και σ' όλα τ' άλλα, αυτοί επιβεβαιώνουν το παλιό ρητό: κατά κύρη, κατά δούλο (tale il padrone, tale il servitore)» (Gianfranco Sanguinetti - «Del terrorismo e dello stato»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Μαζί δα τα φάμε

Ξεκαθαρίζουν λογαριασμούς οι κλίκες

Ο που να 'ναι θα σκάσει την «θέμα» με απόστρατους μπάτσους, οι οποίοι φαίνονται να συνομιλούν και να κανονίζουν «δουλειές» με τους «νονούς» της μαριάς, στις πλευρωνικές υποκλοπές που έχει κάνει η ΚΥΠ. Τα πρώτα δημοσιεύματα έχουν ήδη δει το φως της δημοσιότητας και κάνονται λόγο για μια δεκάδα απόστρατων μπάτσων, τα ονόματα των οποίων υπάρχουν στη δικογραφία. Ανάμεσά τους, δε, υπάρχει ακόμα και απόστρατος στρατηγός της ΕΛΑΣ.

Οι ειδήσεις έρχονται από το αστυνομικό και όχι το δικαστικό ρεπορτάριο, από τη σημαίνει ότι βρίσκεται σε εξέλιξη ένα αικόμη ξεκαθαρίσματα

λογαριασμών στους κόλπους της μπατσαρίας. Γιατί οι απόστρατοι πάντοτε στηρίζονται σε μεγαλύτερες κλίκες που περιλαμβάνουν και ενεργείας μπάτσους και ασφαλίτες. Η δικαστική πτυχή στο τέλος δεν θα είναι και τόσο εντυπωσιακή (θυμάται μήπως κανείς να μας πει πόσοι έχουν καταδικαστεί για το περιβόητο παραδικαστικό κύκλωμα);, καθώς όμως θα εξελίσσονται οι αποκαλύψεις και η ανάκριση, θα γίνονται και τα εσωτερικά ξεκαθαρίσματα και τα ξαναμοιράσματα ισχύος ανάμεσα στις διάφορες κλίκες.

Και βέβαια, θ' ακούσουμε και θα διαβάσουμε και πάλι πολλά για τους «λίγους επί-

ορκους» που συναλλάσσονται με τον υπόκοσμο, την ώρα που χιλιάδες έντιμοι αστυνομικοί ρισκάρουν καθημερινά τη ζωή τους για την προστασία της ασφαλίτες των ελλήνων πολιτών. Ας το πούμε, λοιπόν, για μια ακόμη φορά.

Στον καπιταλισμό τα πάντα είναι μπτίζνες. Οι διάφοροι μηχανισμοί της εξουσίας επίσημα δεν μπορούν να κάνουν μπτίζνες. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να ενεργούν για τα συμφέροντα του κεφαλαίου, να βλέπουν δίπλα τους τους καπιταλιστές να θησαυρίζουν κι αυτοί να το παίζουν άσπιλοι, αμόλυντοι, άφθαρτοι. Οι πολιτικοί τα πάρινουν κάτω από το τραπέζι από τους κα-

πιταλιστές, τους οποίους διευκολύνουν σε εργολαβίες, προμήθειες και άλλες μπτίζνες με το κράτος. Οι μπάτσοι από ποιούς θα τα πάρουν εκτός από τους «νονούς» της μαριάς; Μ' αυτούς έρχονται σε επαφή, αυτοί είναι το εργασιακό τους περιβάλλον, αυτοί μπορούν να τους δώσουν τη δυνατότητα να βγάλουν παρά με ουρά. Ετσι λειτουργεί το σύστημα, όχι τώρα, αλλά από τότε που υπάρχουν μαφίες και μπάτσοι. Κατά καιρούς κάπι τι βγαίνει στο φως (της περισσότερες φορές σαν αποτέλεσμα ξεκαθαρίσματος λογαριασμών), το σύστημα περνάει κάποιους τριγμούς, γίνεται κάποια «κάθαρση» και όλα γυρίζουν στην προηγούμενη κατάσταση.

Ο Ταμτάκος της οικονομίας

Επισήμως, ο Γ. Παπακωνσταντίνου δηλώνει μονότονα, ότι δεν πρόκειται να σχολιάσει κανένα δημοσίευμα για το ύψος του ελλείμποτος του 2010, διότι αρμόδια να το παρουσιάσει είναι η Ελλστατ, η οποία είναι πλέον... ανεξάρτητη αρχή, η οποία συνεργάζεται με τη Eurostat. Ανεπισήμως, βέβαια, γνωρίζει τα πάντα και κινείται παρασκηνιακά μπατσούς και πείσει τη Eurostat να τον αφήσει να κάνει το κόλπο του Ταμτάκου. Δηλαδή, ν' ανακοινώσει έλλειμμα 9,9% του ΑΕΠ, που είναι μεν μεγαλύτερο από το 9,6% (για το οποίο μέχρι πρόσφατα έσκιζε τα ρούχα του Παπακωνσταντίνου), όμως είναι μια πολύ πρωτότυπη απόψη, διότι δεν θα έριξε τη σημείωση ότι τα πάντα είναι μεγαλύτερα από 10%, οπότε προπαγανδιστικά θα μπορεί να ξεκίνησε όλους όσους μιλούσαν για διψήφιο νούμερο (ως γνωστόν, σύμφωνα με το εμπορικό δαιμόνιο του Ταμτάκου, το καρπούζι πουλιέται καλύτερα όταν η πινακίδα γράφει 9,90 και όχι 10,00).

Αυτό για το οποίο ο Παπακωνσταντίνου προσπαθεί να πείσει της υπηρεσίες των Βρυξελλών είναι η εγγραφή μέρους του επιπλέον ελλείμποτος στα προηγούμενα χρόνια (2007-2009, ώστε οικονομικά μεν να εγγραφεί στο χρέος, πολιτικά δε να το χρεωθεί η ΝΔ. Όμως, αν ένα κομμάτι του επιπλέον ελλείμποτος γραφεί στο χρέος, η πίεση για νέα μέτρα μέσα στο 2011 θα είναι μικρότερη και δεν ξέρουμε αν θα το θελήσουν οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών (χωρίς και να αποκλείται, γιατί κι αυτοί ενεργούν πολιτικά). Άλλιστος, αν για παράδειγμα το έλλειμμα του 2010 «καθήσει» στο 10,6%, όπως γράφεται, θα πρέπει να μιλάμε για νέα μέ

■ Εδώ και τώρα να δοθούν όλες οι εγγυήσεις για απρόσκοπη επιστροφή στην Ελλάδα των <<υπό ανοχή>> μεταναστών που θα ταξιδέψουν

Κίνδυνος απαγόρευσης επιστροφής στην Ελλάδα για όσους ταξιδέψουν

Με ένα διαβιβαστικό, που απαγορεύει τη χορήγησή της σε οποιονδήποτε και επιτρέπει μόνο την απλή ανάγνωσή της στους άμεσα ενδιαφερόμενους, στάλθηκε στα ανά την Ελλάδα Τμήματα ή Υπηρεσίες Άλλοδαπών η εγκύλιος απόφαση του υπουργού Προ Πο Χρήστου Παπουτσή για τη χορήγηση αδειας ταξιδιού στους 300 μετανάστες, πρώην απεργούς πείνας, που τέθηκαν σε καθεστώς «ανοχής» («αναβολή της απομάκρυνσης», όπως ονομάζεται στο νόμο 3097/2011!).

Τι φοβάται ο Παπουτσής και απαγορεύει τη δημοσιοποίηση του ακριβούς κειμένου της απόφασής του και τη χορήγηση αντιγράφου σε όποιον το ζήτησε; Ασφαλώς δεν φοβάται καταγγελίες από τη μεριά της ακροδεξιάς και της δεξιάς, διότι η απόφασή του έχει ήδη γνωστοποιηθεί με δελτίο Τύπου που εξέδωσε το υπουργείο. Επομένως, αν η ακροδεξιά και η δεξιά θελουν να κάνουν καταγγελίες έχουν γνώση της απόφασης και επιπλέον μπορούν με μια απλή αίτηση κατάθεσης εγγράφων στη Βουλή να υποχρεώσουν τον Παπουτσή να τους δώσει την απόφαση. Δεν μπορεί, λοιπόν, να σταθεί άλλη εξήγηση, εκτός του ότι ο Παπουτσής θέλει να κάνει δύσκολη τη ζωή των πρώην απεργών πείνας, καθιστώντας δώρο άδωρο την άδεια ταξιδιού (όπως θα δούμε στη συνέχεια), αδειάζοντας ταυτόχρονα και εκείνους που διευκολύνουν την κυβέρνηση να κλείσει την απεργία πείνας με μια άδικη για τους μετανάστες συμφωνία.

Μέχρι στιγμής, λοιπόν, έχουμε στη διάθεσή μας μόνο ένα δελτίο Τύπου του υπουργείου Προ Πο, που αναφέρει:

«Ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Χρήστος Παπουτσής, με σχετική εγκύλιο του, επέτρεψε την κατ' εξαίρεση πραγματοποίηση ενός ταξιδιού στις χώρες καταγωγής τους, για τους κατόχους βεβαιώσεων εξάμηνης αναβολής απομάκρυνσης, που προβλέπονται στο Ν. 3907/2011 και έχουν εκδοθεί μέχρι την 15 Μαρτίου 2011.

Η ευχέρεια αυτή παρέχεται υπό την προϋπόθεση ότι οι κάτοχοι των βεβαιώσεων αυτών θα δηλώσουν εκ των προτέρων την προθεσή τους να ταξιδέψουν στη χώρα καταγωγής τους, στην αρμόδια αρχή που εξέδωσε την απόφαση αναβολής απομάκρυνσης ή σε άλλη αρμόδια αρχή για θέματα αλλοδαπών.

Επίσης, στους κατόχους των ως άνω βεβαιώσεων παρέχεται η δυνατότητα πραγματοποίησης ταξιδιού στην χώρα τους, για άκρως εξαιρετικούς λόγους, που σχετίζονται με σοβαρό ζήτημα υγείας προσώπου της οικογένειάς τους. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική αίτηση υποβάλλεται είτε στην αρμόδια αρχή εκδοτης της απόφασης αναβολής είτε σε άλλη αρμόδια αρχή για θέματα αλλοδαπών, η οποία

υποχρεούται να τη διαβιβάσει αμέσως στην αρχή έκδοσης για έγκριση. Η απόφαση αυτή αποτελεί παραβίαση της συμφωνίας που έκανε η κυβέρνηση με τους απεργούς πείνας. Οπως ανέφεραν τα μέλη της διαπραγματευτικής ομάδας και όπως ανακοίνωθηκε αμέσως μετά από την κυβέρνηση. Οταν, όμως, συμβαίνει μετά από έναν μεγαλειώδη αγώνα με 44 μέρες απεργίας πείνας, πρέπει να καταγγείλουμε και εκείνους που έβαλαν πλάτη για να μην κερδίσει αυτός ο αγώνας ούτε αυτά που συμφωνήθηκαν στο προτεριό των διαπραγματεύσεων με τέσσερις υπουργούς.

Ομως, δεν είναι μόνο αυτό. Ετοιμάζουν τα πράγματα μέχρι στιγμής, η ανακοίνωση του Παπουτσή για την άδεια ταξιδιού δεν εξασφαλίζει τη νόμιμη επιστροφή του μετανάστη στην Ελλάδα, γιατί αυτός δεν έχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι γίνεται δεκτός στην Ελλάδα και ο αρχές της χώρας καταγωγής του δεν θα του επιτρέψουν να κάνει το δρομολόγιο της επιστροφής!

Μετανάστες που πήγαν σε τμήματα αλλοδαπών για να δηλώσουν ότι θα ταξιδέψουν ζήτησαν κάποιο έγγραφο με το οποίο θα μπορούν να πραγματοποιήσουν απρόσκοπτα το ταξίδι της επιστροφής. Οι μπάτσοι τους ενημέρωσαν πώς δεν θα τους δώσουν τίποτα. Τους ζήτησαν να καταθέσουν μια απλή φωτοτυπία του εισιτήριου μετάβασης, βάσει της οποίας οι μπάτσοι θα ενημερώσουν το αεροδρόμιο και θα μπορέσουν να ταξιδέψουν απρόσκοπτα, όπως τους είπαν. Ομως, το πρόβλημα δεν είναι στο ταξίδι μετάβασης από την Ελλάδα στη χώρα καταγωγής, αλλά στο ταξίδι επιστροφής στην Ελλάδα. Οι αρχές της χώρας καταγωγής δεν επιτρέπουν το ταξίδι, αν δεν έχεις ή βίζα ή άδεια παραμονής ή τη μπλε βεβαίωση ή την ειδική βεβαίωση νόμιμης διαμονής (βάσει της KYA 22037/1.10.2010) για όσους παίρνουν αναβολή της απέλασης από δικαστήριο, κάτι που δεν έχει δοθεί στους 300 πρώην απεργούς πείνας. Οταν οι απεργοί πείνας, που ξέρουν ότι ακόμα και συμπατριώτες τους με μπλε βεβαίωση αντιμετώπισαν πρόβληματα εξόδου στα αεροδρόμια των χωρών καταγωγής τους, είπαν στους μπάτσους την υπηρεσίαν αλλοδαπών, ότι πρέπει να έχουν κάποιο χαρτί για να το δείξουν στο αεροδρόμιο της πατρίδας τους και να τους επιτραπεί να επιστρέψουν στην Ελλάδα, οι μπάτσοι σήκωσαν αδιάφορα τους ώμους και τους απάντησαν ότι δεν έχουν καμία οδηγία να τους δώσουν κάποιο χαρτί! Ετοιμάζουν την υπόθεση μετά τη λήξη της απεργίας πείνας ήταν ν' αδειάσει η Υπατία και να εξαφανιστεί η εστία αντίστασης από το κέντρο της Αθήνας.

Το περιεχόμενο αυτής της απόφασης, που περιορίζει ασφυκτικά για τους πρώην απεργούς πείνας ένα δικαίωμα που μέχρι τώρα είχαν όσοι μετανάστες έμπιπαν σε καθεστώς αναβολής της απέλασης με δικαστική απόφαση, επιβεβιώνει για μια ακόμη φορά πόσο εγκληματική ήταν η συμπεριφορά εκείνων που βιάστηκαν να εκκενώσουν την Υπατία, απορρίπτοντας (σε ορισμένες περιπτώσεις και με εκδηλώσεις πολιτικής αλλητείας) την πρόταση να παραμείνουν οι απεργοί πείνας και οι αλληλέγγυοι στο χώρο ανάπτυξης του αγώνα μέχρι να υλοποιηθεί πλήρως η συμφωνία απεργών πείνας – κυβέρνησης. Αντί για την κατοχύρωση ενός δικαιώματος που ήδη υπήρχε, έχουμε περιστολή

που πρέπει να γίνει είναι να εφοδιαστούν όλοι με αντίγραφο της απόφασης Παπουτσή (που παραμένει... κρατικό μυστικό), να μεταφραστεί αυτή και να ενημερωθούν επίσημα οι πρεσβείες των χωρών καταγωγής τους ότι αποτελεί νόμιμη άδεια επιστροφής τους στην Ελλάδα.

Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί πως όσοι απεργοί πείνας έχουν παλιότερη απέλαση να πρέπει να ταξιδέψουν, με την προηγουμένως δεν φροντίσουν για τη διαγραφή τους από τον εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Πράγμα που δεν έγινε όταν πήραν την αναβολή απέλασης, γιατί κάποιοι βιάζονταν να τους ξαποστελουν από την Υπατία. Πήραν μεν αναβολή της απομάκρυνσης ταυτόχρονα με την απέλαση απομάκρυνσης (απέλαση), όμως δεν έγινε έλεγχος στα αιτονομικά αρχές για να διαγραφούν παλιότερες απέλασεις που είχαν αρκετοί απ' αυτούς. Αν δεν διαγραφούν από τον εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών, θα τους απαγορευτεί η είσοδος από τις ελληνικές αρχές στο αεροδρόμιο. Αντί αυτή η διαδικασία να γίνει συλλογικά για όλους, όσο ήταν ανοιχτό το μέτωπο της Υπατίας, τώρα κάθε πρώην απεργός πείνας που έχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι γίνεται δεκτός στην Ελλάδα και οι αρχές της χώρας καταγωγής του δεν θα επιτρέψουν να κάνει το δρομολόγιο της επιστροφής!

Μετανάστες που πήγαν σε τμήματα αλλοδαπών για να δηλώσουν ότι θα ταξιδέψουν ζήτησαν κάποιο έγγραφο με το οποίο θα μπορούν να πραγματοποιήσουν απρόσκοπτα το ταξίδι της επιστροφής. Οι μπάτσοι τους ενημέρωσαν πώς δεν θα τους δώσουν τίποτα. Τους ζήτησαν να καταθέσουν μια απλή φωτοτυπία του εισιτήριου μετάβασης, βάσει της οποίας οι μπάτσοι θα ενημερώσουν το αεροδρόμιο και θα μπορέσουν να ταξιδέψουν απρόσκοπτα, όπως τους είπαν. Ομως, το πρόβλημα δεν είναι στο ταξίδι μετάβασης από την Ελλάδα στη χώρα καταγωγής, αλλά στο ταξίδι επιστροφής στην Ελλάδα. Οι αρχές της χώρας καταγωγής δεν επιτρέπουν το ταξίδι, αν δεν έχεις ή βίζα ή άδεια παραμονής ή τη μπλε βεβαίωση ή την ειδική βεβαίωση νόμιμης διαμονής (βάσει της KYA 22037/1.10.2010) για όσους παίρνουν αναβολή της απέλασης από δικαστήριο, κάτι που δεν έχει δοθεί στους 300 πρώην απεργούς πείνας. Οταν οι απεργοί πείνας, που ξέρουν ότι ακόμα και συμπατριώτες τους με μπλε βεβαίωση αντιμετώπισαν πρόβληματα εξόδου στα αεροδρόμια των χωρών καταγωγής τους, είπαν στους μπάτσους την υπηρεσίαν αλλοδαπών, ότι πρέπει να έχουν κάποιο χαρτί για να το δείξουν στο αεροδρόμιο της πατρίδας τους και να τους επιτραπεί να επιστρέψουν στην Ελλάδα, οι μπάτσοι σήκωσαν αδιάφορα τους ώμους και τους απάντησαν ότι δεν έχουν καμία οδηγία να τους δώσουν κάποιο χαρτί! Ετοιμάζουν την υπόθεση μετά τη λήξη της απεργίας πείνας ήταν ν' αδειάσει η Υπατία και να εξαφανιστεί η εστία αντίστασης από το κέντρο της Αθήνας.

Τα ανοιχτά ζήτηματα είναι ακόμη πολλά, όμως κάποιοι έχουν τη διαστολή να πανηγυρίζουν. Έστως από την προσέταση της περιφέρειας στην Ελλάδα, οι αλληλέγγυοι στο χώρο ανάπτυξης του αγώνα μέχρι να υλοποιηθεί πλήρως η συμφωνία απεργών πείνας – κυβέρνησης. Αντί για την κατοχύρωση ενός δικαιώμα

Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση ΤΑΞΙΔΗΔΩΝ...

✓ Η απόφαση των οργανωμένων οπαδών της ΑΕΚ να γίνει η μετακίνηση της ομάδας από και προς το ΟΑΚΑ με ταξί ήταν το πιο σημαντικό γεγονός της βδομάδας που πέρασε. Δεν ξέρουμε αν

η Original ήθελε να τιμωρήσει τους παίχτες για την βαριά ήττα με 6-0 από τον Ολυμπιακό στο Καραϊσκάκη ή να τους προστατεύει από τους σκληροπυρηνικούς κιτρινόμαυρους οπαδούς (κάποιοι οπαδοί της ΑΕΚ πιστεύουν ότι η Original έκανε αυτή την κίνηση για να εκτονώσει την ένταση και να προστατεύει την αποστολή από σχεδιαζόμενη επίθεση εναντίον του πούλμαν). Ανεξάρτητα όμως από τις προθέσεις της Original, η στήλη στέκεται με θετική διάθεση απέναντι στην ενέργεια. Η διοικητική και οικονομική κατάσταση στην ΑΕΚ δείχνει να είναι μη αναστρέψιμη και έχει επιτρέψει, όπως είναι απόλυτα φυσιολογικό, και την αγωνιστική εικόνα, αφού οι παίκτες δεν δείχνουν να έχουν ιδιαίτερη ζήτηση για μπάλα. Αν το διοικητικό αδιέξοδο συνεχιστεί, είναι σίγουρο ότι η ΑΕΚ θα βρεθεί σε ακόμη πιο δύσκολη κατάσταση από αυτή που βρέθηκε πριν αναλάβει τις τύχες της Νικολαΐδης και η παρέα του, όμως κανένας από τους επιφανείς ΑΕΚτζήδες δεν δείχνει διατεθειμένος να μπει μπροστά και να βγάλει την ομάδα από το αδιέξοδο. Συνεπώς, χρειάζεται ένα «γλεκτροσόκ», μια «απρόβλεπτη» ενέργεια, που να καταδειξει το αδιέξοδο και να δρομολογήσει εξελίξεις.

Υπό αυτό το πρίσμα, η δυναμική παρέμβαση της Original και ο ντόρος που σηκώθηκε από την ενέργεια αυτή ίσως να επιταχύνουν τη διαδικασία εξεύρεσης λύσης. Άλλα και στην περίπτωση που δεν βρεθεί κάποιο διάδοχο διοικητικό σχήμα που να μπορεί να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις μιας ομάδας με την ιστορία της ΑΕΚ και πάλι η ενέργεια αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί «θετική». Για τη στήλη είναι προτιμότερο να «διαλύσουν» την ομάδα οι οπαδοί της, που αποδειγμένα την αγαπούν και είναι έτοιμοι να κάνουν κάθε θυσία γι' αυτή, από το να τη διαλύσουν οι μέτοχοι και οι λοιποί ΑΕΚάρες, που όλα αυτά τα χρόνια προσπαθούν να κερδίσουν και όχι να προσφέρουν στην ομάδα. Στο κάτω

γύτερο κόστος για το ταμείο της ομάδας.

✓ Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» αναφερθήκαμε στην απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής να μην εκδικάσει την υπόθεση των επεισοδίων στο 2ο ημιτελικό του κυπέλου ανάμεσα σε ΠΑΟΚ και ΑΕΚ. Το γεγονός αυτό προκάλεσε την οργισμένη και απόλυτα δικαιολογημένη ανακοίνωση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ εναντίον της ΕΠΟ, αφού ήταν σχεδόν σίγουρο ότι ένα μέρος της πτοινής που θα επιβαλλόταν στην ομάδα θα έπρεπε να εκτιθεί κατά τη διάρκεια των play-offs. Ομως, όπως είναι σε όλους γνωστό, στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα και στην Ελλάδα όλα είναι πιθανά. Η Πειθαρχική Επιτροπή, κόντρα σε κάθε νομική λογική, κατάφερε να «εφευρεί» τη σολομώντεια λύση. Τιμώρησε την ΠΑΕ ΠΑΟΚ με μια αγωνιστική κεκλεισμένων των θυρών και με 250.000 ευρώ χρηματικό πρόστιμο (είναι πρόστιμο-ρεκόρ), θεωρώντας ότι δεν είναι υπότροπη (παρά το γεγονός ότι έχει τιμωρηθεί και πάλι για την ίδια περίπτωση στο φετινό πρωτάθλημα), γεγονός που επιπρέπει στον ΠΑΟΚ να δώσει με την παρουσία των οπαδών του τους αγώνες των play-offs, στους οποίους θα κριθεί η δεύτερη θέση του πρωταθλήματος που οδηγεί στα προκριματικά του Champions League. Αν και μέχρι να κλείσει η ώλη της «Κ» δεν είχε δοθεί στη δημοσιότητα το σκεπτικό της απόφασης, το σχόλιο των νομικών γι' αυτή είναι ότι «η επιστήμη σηκωνεί ψηλά τα χέρια». Στο πρακτικό επίπεδο, έφεση κατά της απόφασης άσκησαν τόσο η ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που θα προσπαθήσει να μειώσει το βαρύ χρηματικό πρόστιμο, όσο και ο αθλητικός εισαγγελέας Ανδρέας Φάκος, που ζήτησε να επιβιληθεί μεγαλύτερη ποινή, με δεδομένο ότι η ΠΑΕ ΠΑΟΚ ήταν υπότροπη. Θα παρακολουθήσουμε την εξελίξη της υπόθεσης, αφού όποια και αν είναι η απόφαση για την έφεση, το ελληνικό ποδόσφαιρο θα έχει δεχτεί ένα οικόμη πλήγμα και μάλιστα από αυτούς που έχουν αναλάβει την προστασία του.

✓ Η δημοσιότητα που γνωρίζει το γυναικείο ποδόσφαιρο στη χώρα μας είναι από μηδενική έως ανύπαρκτη. Δυστυχώς, την περασμένη βδομάδα κατάφερε να κερδί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σει χώρο στις σελίδες των αθλητικών εφημερίδων, οι οποίες φιλοξενήσαν όλα όσα διαδραματίστηκαν στον αγώνα Καλλιθέας - Οδυσσέα Γλυφάδας.

Στο 82ο λεπτό της αναμέτρησης, με ακρομή μια απόφαση του διαιτητή, οι παίκτριες των δυο ομάδων πιάστηκαν μαλλί με μαλλί, αντάλλαξαν γροθίες και κλωτσίες και εφάρμοσαν όλα όσα βλέπουμε σε ποδοσφαιρικούς αγώνες ανάμεσα σε αντρικές ομάδες. Ο αγώνας διακόπηκε και δύο παίκτριες της Γλυφάδας μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο για εξετάσεις, ενώ για την τύχη του θ' αποφασίσει η Πειθαρχική Επιτροπή της ΕΠΟ.

Ελπίζουμε ότι το περιστατικό είναι μεμονωμένο και οφειλεται στην «κακιά στηγμή», γιατί άλλιώς θα είναι οδυνηρό, στο πλαίσιο μια κακώς εννούμενης ισότητας ανάμεσα στα δύο φύλα, να δούμε να μεταφέρονται στο γυναικείο ποδόσφαιρο απαράδεκτες καταστάσεις που μέχρι τώρα υπήρχαν μόνο στο ανδρικό.

Στην τελική ευθεία μπήκε η δικαιοστική εξελίξη της υπόθεσης του «τροχαίου» των Κεντέρη - Θάνου, λίγο πριν την έναρξη της Ολυμπιαδάς του 2004. Ο εισαγγελέας της έδρασε ζήτηση την ενοχή όλων των κατηγορούμενων στην υπόθεση. Για τους αθλητές, χαρακτήρισε αιβάσιμο των ισχυρισμού τους περί ατυχήματος, αφού σύμφωνα με την έκθεση της Τροχαίας στο χώρο δεν βρέθηκαν ούτε υγρά ούτε θραύσματα ούτε ίχνη από πτώση μηχανής. Για τους δύο «αυτόπτες μάρτυρες» τόνισε ότι έχουν επιπέσει σε πολλές αντιφάσεις και θα πρέπει να κριθούν ένοχοι για για ψευδορκία, ενώ για τον προπονητή Χρήστο Τσέκο ζήτησε την τιμωρία του χωρίς κανένα ελαφρυντικό, αφού εκτός του ότι ήταν ο ηθικός αυτούργονος που ώθησε τους Κεντέρη και Θάνου να δηλώσουν ότι είχαν ατύχημα, εντοπίστηκαν στην κατοχή του και απαγορευμένες ουσίες, γεγονός που ενισχύει την κατηγορία περί ατυχήματος. Η απόφαση του δικαστηρίου αναμένεται να εκδοθεί της επόμενες μέρες και αναμένεται με ιδιαίτερη ενδιαφέρον, αφού θα είναι μια από τις λίγες υποθέσεις που αιφρούν την περίπτωση ντοπίγκ του έφτασαν στην ακροστήριο. Μια αικόμη «πρωτιά» της υπόθεσης είναι ότι

■ ΟΛΙΒΙΕ ΜΑΣΕ ΝΤΕΠΑΣ

Παράνομη

Η Οδύσσεια μιας παράνομης ρωσίδας μετανάστριας στο Βέλγιο, όταν μετά από οκτώ χρόνια παραμονής στη χώρα συλλαμβάνεται από την αστυνομία, αποχωρίζεται βίαια από τον δεκατετράχρονο για της και φυλακίζεται σε κέντρο κράτησης αλλοδαπών, έως ότου απελαθεί.

Ενδιαφέρουσα ταινία από τον βέλγο σκηνοθέτη Ντεππάς, που όμως είναι κυρίως περιγραφική, δεν αποφεύγει τις απλουστεύσεις και το μελόδραμα και αδυνατεί να προσδώσει βάθος σ' ένα πρόβλημα που γιγαντώνεται όλο και περισσότερο.

Η «Παράνομη» βασίστηκε στην έρευνα ενός ολόκληρου χρόνου επί τόπου σε διάφορα κέντρα υποδοχής μεταναστών στο Βέλγιο, το οποίο σημειωτέον έχει καταδικαστεί τέσσερις φορές από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την αθλιότητα που επικρατεί στα κέντρα αυτά. Και είναι αλήθεια ότι στην ταινία αναδεικνύονται επαρκώς οι αθλιες συνθήκες κράτησης εκεί. Ωστόσο, ο Ντεππάς εστιάζει την προσοχή του στην ανθρωπιστική διάσταση του θέματος, δηλαδή στην καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, στο ανακραίρετο δικαίωμα στην ελευθερία, στους ψυχολογικούς εκβιασμούς και στην ανάγνητη νομοθεσία. Ομως, καθώς είπαμε ήδη, αυτά δεν αρκούν για να κάνουν αυτή την ταινία να ξεχωρίσει από πολλές παρόμοιες που προβάλλονται τα τελευταία χρόνια.

■ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΖΩΖ

Potiche

Φιλόδοξη γαλλική κωμωδία που βασίζεται σε δυο διάσημα ονόματα του κινηματογράφου, την Κατρίν Ντενέβ και τον Ζεράρ Ντεπαρντιέ. Η ταινία στηρίζεται στο ομώνυμο θεατρικό έργο των Μπαριγιέ και Γκρεντί και σχολίαζει, υποτίθεται, με καυστικό τρόπο τη θέση της γυναικείας στην κοινωνία και την πολιτική. Εξάλλου, ο τίτλος της, που μεταφράζεται σαν βάζο, δηλαδή ένα διακοσμητικό είδος, χωρίς ουσιαστική και χρηστική αξία, υποδηλώνει με σαρκαστικό και μεταφορικό τρόπο το είδος των γυναικών που στην καθομιλούμενή χαρακτηρίζουμε «γλάστρες» ή «ξανθίτσες».

Θα μπορούσε λοιπόν ο Ζόζ, με όπλο ένα καταλυτικό χιούμορ, να σατιρίσει και να καυτηριάσει τόσο τον κόσμο των αστών, μέσα από την γελοιότητα των ιδιοκτητών του εργοστασίου ομπρελών στο Σαν Γκιντί, όσο και τη φαιδρότητα των υποτιθέμενων κομμουνιστών που αποτελούνται όλων εδώ και χρόνια συστατικό στοιχείο της ομαλής λειτουργίας του καπιταλιστικού συστήματος στη Γαλλία. Αντ' αυτού -κ

Την περασμένη Τρίτη (5.4.2011), οι Τ. Μπιρμπίλη και Θ. Μωραϊτης έδωσαν συνέντευξη Τύπου προκειμένου να διαφημίσουν την ανάρτηση τριών Δασικών Χαρτών των πρώην Καποδιστριακών Δήμων Πεντέλης, Νέας Πεντέλης και Μαραθώνα, τους οποίους εκπόνησε η εταιρία του μυστικούμβουλου της Μπιρμπίλη N. Χλύκα. Σημειώνουμε ότι για την ολο-

λέσ πιέσεις, αλλά τελικά δεν μπόρεσε να πετύχει και έτσι αναγκάστηκε να επανέλθει, μετά τις κρίσεις των Διευθυντών, βρίσκοντας στο πρόσωπο του νέου προϊσταμένου της ΔΠΔΦΠ τον κατάλληλο άνθρωπο για να εκδώσει την εγκύλιο αυτή.

Τον Ιούλη του 2010, η Τ. Μπιρμπίλη με απόφασή της κηρύσσει όλη την Ελλάδα υπό

■ Ανάρτηση τριών Δασικών Χαρτών

Απαρχή του ξεπατώματος του δασικού πλούτου

κιλήρωση αυτών των δασικών χαρτών ζητήθηκε από την εταιρία του Χλύκα το ποσό των 450.000 ευρώ (!), που αρχικά είχε συμφωνήσει να δώσει η εταιρία ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ. Μετά, όμως, από δημοσιεύματα και ανακίνηση του θέματος από την ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) ματαιώθηκε η συμφωνία, όχι γιατί δεν προβλέπεται από το δασοκτόνο νόμο της Τ. Μπιρμπίλη (3889/2010), αλλά γιατί το ποσό θεωρήθηκε προκλητικό και θα συνιστούσε πολιτικό σκάνδαλο.

Στην πρωτομιλία της η Τ. Μπιρμπίλη εκστόμισε μεγαλόστομες φράσεις (κάτι που συνηθίζει να κάνει σε ανάλογες περιπτώσεις), για τη σημασία των δασικών χαρτών, ενώ γνωρίζει ότι είναι η απαρχή ξεπατώματος του δασικού πλούτου της χώρας. Το γνωρίζει, γιατί φρόντισε η ίδια να εμπλουτίσει το δασοκτόνο νομικό πλαίσιο, προκειμένου να παραχωρήσει όλο το έργο της κατάρτισης και της ολοκλήρωσης των Δασικών Χαρτών στην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ, αδειάζοντας, κυριολεκτικά, τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες.

Σταχυολογούμε μερικές από τις μεγαλόστομες φράσεις της Μπιρμπίλη: «Ξεκίνημε μια μικρή επανάσταση, που οδήγησε στην κατοχύρωση και διασφάλιση του τι είναι δάσος στην Ελλάδα (...). Τα οφέλη από τους δασικούς χάρτες είναι καταλυτικά και για το περιβάλλον και για τους πολίτες και για τις περιοχές που αφορούν και για την χώρα μας (...) Για την Ελλάδα γιατί επιτέλους οριοθετούμε και καταγράφουμε με διαφάνεια τι είναι δάσος και

δασική έκταση (...). Με τους δασικούς χάρτες, βάζουμε τέλος στην ασάρεια, την αδράνεια και τη συναλλαγή γύρω από τα δάση της χώρας μας. Λέμε τέλος στο φαύλο κύκλο μιας νόμιμης ή μη συναλλαγής».

Σε ό,τι αφορά τους τρεις Δασικούς Χάρτες του Ν. Χλύκα θα αναφερθούμε σε μεταγενέστερο χρόνο, επειδή πρέπει να κάνουμε τη δική μας έρευνα, πράγμα που δεν ήταν δυνατόν να ξεκινήσει και να ολοκληρωθεί μέσα σε μια ημέρα, δηλαδή Τρίτη μεσημέρι με Τετάρτη μεσημέρι. Επί του παρόντος, θα θυμηθούμε, εν συντομίᾳ, τα έργα και τις ημέρες της Τ. Μπιρμπίλη στην άσκηση της δασικής πολιτικής, μιας πολιτικής που ξεπατώνει το δασικό πλούτο της χώρας.

Προσλαμβάνει τον καπιταλιστή Ν. Χλύκα ως σύμβουλό της, που της συντάσσει τα νομοσχέδια (τον πρώτο καιρό, είτε από αλαζονεία είτε από απροσεξία, άφησε το προσωπικό του στήγμα στα κείμενα που είχαν γραφτεί στον υπολογιστή του). Δεν τον έχει επίσημο σύμβουλο, γιατί αυτός έχει πάρει δουλειές από το δημόσιο και έχει συμμετάσχει σε διαγνωσμό που προκηρύχτηκε από τη Μπιρμπίλη για τη συνταξη Δασικών Χαρτών για ένα υπόλοιπο πρώην Καποδιστριακών δήμων της Αττικής. Ο διαγωνισμός αυτός είναι σε εξέλιξη και αναμένουμε σε ποιον θα γίνει η κατακύρωση. Να θυμίσουμε ακόμη, ότι στο χώρο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων που ασχολούνται με δουλειές για τα δάση κυριαρχεί η εταιρία του Ν. Χλύκα.

Στο αρχικό νομοσχέδιο, που στη συνέχεια έγινε ο δα-

σοκτόνος νόμος 3818/2010, ο συντάκτης του είχε συμπεριλάβει και διατάξεις που ευνοούσαν αποκλειστικά την εταιρία του. Με το νόμο αυτό, που η Τ. Μπιρμπίλη του είχε δώσει τον φευδεπίγραφο τίτλο «Προστασία δασών και δασικών εκτάσεων του νομού Αττικής», άνοιγε το δρόμο για τη νομιμοποίηση χιλιάδων οικοδομικών αδειών που είχαν βγει στον Αγιο Στέφανο και την Ανοιξη. Οικοδομικών Αδειών που είχαν βγει παράνομα από την Πολεοδομία, γιατί οι εκτάσεις που αφορούσαν ήταν δάση.

Μετά την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου 3818/2010, δίνεται εντολή στον τότε Γενικό Διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΔΦΠ) Σ. Σαγρή, να συντάξουν η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ) και η Διεύθυνση Δασικών Χαρτών (ΔΔΧ) εγκύλιο για την παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου αυτού. Οι δύο Διεύθυνσεις, στα πλαίσια των νομικών τους δυνατοτήτων, έφτιξαν μια επιστημονικά άρτια εγκύλιο, στην οποία συμπεριέλαβαν τόσο τις «άβατες κλιτύες των ορέων» όσο και τα φρύγανα. Σ' αυτή την εγκύλιο αναφερθήκαμε διεξοδικά σε πολλά άρθρα στην «Κ», μέχρι τον Νοέμβρη του 2010 που η Τ. Μπιρμπίλη επέβαλε τη θέλησή της, να εξαιρεθούν τόσο οι «άβατες κλιτύες των ορέων» όσο και τα φρύγανα από τις δασικές εκτάσεις.

Η φαινομενικά μειλίχια αυτή κυρία συγκάλεσε πολλές φορές το Τεχνικό Συμβούλιο Δασών (ΤΣΔ), προκειμένου να βγάλει την κουτσουρεμένη αυτή εγκύλιο, άσκησε πολ-

κτηματογράφηση, με σκοπό να περάσει η εποπτεία της κατάρτισης και ολοκλήρωσης των δασικών χαρτών στην εταιρία ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ. Πράγματι, στις 15 Αυγούστου του 2010, που πέρασε ένας μήνας από τη δημοσιοποίηση της απόφασης αυτής στο ΦΕΚ, αυτή η αρμόδιότητα πέρασε στην εταιρία αυτή και αφαιρέθηκε από τις Διεύθυνσεις Δασών.

Στα μέσα Οκτώβρη του 2010, δημοσιεύεται στο ΦΕΚ ο δασοκτόνος νόμος 3889/2010, με τον οποίο εισάγονται και άλλες διατάξεις με τις οποίες δίνονται τα πάντα στην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ και οι δασικοί χάρτες γίνονται πια ένα κουρελόχαρτο. Σε άλλες στήλες μιλάμε πιο αναλυτικά γι' αυτό το δασοκτόνο νόμο. Εδώ θα αναφέρουμε μόνο, ότι με το άρθρο 13 παρ. 3 δίνεται η χαριστική βολή στις Διεύθυνσεις Δασών, γιατί «στα ίδια γραφεία, (σ.σ. τα καπιταλιστικά γραφεία δασικών μελετών, όπως π.χ. αυτό του Ν. Χλύκα) επιτρέπεται να αναπτύνεται και εργασίες που σχετίζονται με τη διόρθωση και συμπλήρωση του δασικού χάρτη, καθώς και με την καταχώρηση και την προετοιμασία εξέτασης των αντριρήσεων από τις επιτροπές του άρθρου 18». Εδώ πατούσε η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ και είχε αρχικά αποφασίσει να δώσει τους τρεις χάρτες στην εταιρία του Ν. Χλύκα.

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι οι Δασικοί Χάρτες που θα καταρτιστούν και θα αναρτηθούν από εδώ και πέρα θα είναι δασικοί χάρτες-καιρικάτυρα, που θα νομιμοποιούν όλα τα τερατουργήματα που διαπράχθηκαν σε βάρος του δασικού πλούτου της χώρας.

Ο φόβος της αλήθειας

Προ δεκαπενθυμέρου, είχαμε σχολιάσει άρθρο του Ν. Γιαννόπουλου στην «Αυγή», στο οποίο, προκειμένου να δικαιολογήσει τους πανηγυρισμούς για τη νίκη των 300 απεργών πείνας μεταναστών, προχωρούσε σε μια προκλητική λαθροχειρία, γράφοντας ότι οι απεργοί πείνας κέρδισαν «εξάμηνη ανανεώσιμη άδεια παραμονής».

Την προηγούμενη εβδομάδα, το Δίκτυο, σε τετρασέλιδη ανακοίνωση-απολογισμό, με τίτλο «Απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών: Ενας υποδειγματικός αγώνας από ταξική, κινηματική και αντιρατσιστική σκοπιά», αποφεύγει μεν να επαναλάβει τη λαθροχειρία Γιαννόπουλου (η οποία γράφτηκε για να τη διαβάσει –και να «μαστίσει»– το αδαές αναγνωστικό κοινό της «Αυγής» και δεν θα ήταν καθόλου πρόσφορη για όσους θα διαβάσουν την ανακοίνωση του Δικτύου), προχωρά, όμως, σε άλλες λαθροχειρίες. Για να δείξει ότι υπήρξε «διεύρυνση του καθεστώτος ανοχής» με τα δικαίωματα του ταξιδιού και της εργασίας, γράφει ότι στην πρώτη συνάντηση των υπουργών με τους απεργούς πείνας «η κυβέρνηση αντέτεινε δάμπνο «καθεστώς ανοχής», το οποίο δεν περιλαμβάνει δικαίωμα ταξιδιού και εργασίας».

Ενας που γνωρίζει στοιχειωδώς τους μεταναστευτικούς νόμους (και το Δίκτυο τους γνωρίζει) έρει πως το δικαίωμα εργασίας περιλαμβάνεται στο καθεστώς «ανοχής». Περιλαμβάνεται εκ του νόμου και επομένως δεν αποτελεί καμιά κατάκτηση των απεργών πείνας, η οποία δήθεν έγινε στη δεύτερη και τελική συνάντηση με τους υπουργούς.

Για του λόγου το αληθές ιδιό το σχετικό απόσπασμα από το νόμο 3907/2011: «Με ΠΔ, που εκδίδεται μετά από πρόταση των υπουργών ΕΑΗΔ, ΕΚΑ και ΠΠ, καθορίζονται οι τομείς απασχόλησης και οι περιοχές της Χώρας όπου μπορούν να ασχολούνται ως μισθωτοί οι υπόκοιτοι τρίτων χωρών των οποίων έχει αναβληθεί η απομάκρυνση». Το καθεστώς «ανοχής», λοιπόν, περιλαμβάνει το δικαίωμα εργασίας και δεν αποτελεί κατάκτηση των απεργών πείνας. Άλλωστε, το σχετικό ΠΔ αναμένεται ακόμα, ένα σχεδόν μήνα μετά τη λήξη της απεργίας πείνας και φοβούμαστε ότι θα αναμένεται